

வெண்

தொகுதி - 7

இலக்கம். : 1

“தூக்கியெறியப்பட முடியாத கேள்வியாய்
உங்கள் முன் பிரசன்னமாயுள்ளேன்”

பெண்

சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தின் சஞ்சிகை

இல: 20, டயஸ் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி இல: 065 - 23297

Fax No: 065 - 24657, E-mail : suriyaw@slt.lk

THE WOMAN - A Journal Published by

Suriya Women's Development Centre.

No : 20, Dias Lane,

Batticaloa.

ஆசிரியை	-	வீஜயலக்ஷ்மி சேசுர்
முன்அட்டை ஓவியம்	-	வாகுக் ஜெயசங்கர்
அச்சகம்	-	சென். ஜொசப் கத்தோலிக்க அச்சகம், மட்டக்களப்பு.
விலை	-	40/=

உங்களருடன்

எழுதுவது என்பது, தன்னைப்பிறர் அடையாளம் காண வேண்டும் என்பதற்கல்ல. தனக்குள் புகைந்து கொண்டிருக்கும் உணர்வுகளை, தனக்கான சந்தோசங்களை, சமூகத்திற்கு தேவை யான கருத்துக்களை, வெளிப்படுத்தும் தனக்கான திருப்தியே ஆகும். இதன் அடுத்த கட்டமே இவர்களை பிறர் அடையாளம் காண்பதாகும்.

இவ்வாறு அடையாளம் காணப்பட்ட பல எழுத்தாளர்கள் தொடர்ந்து, மக்கள் வாழ்வின் அவலங்களை, சமூகத்தின் நிலைப்பாட்டை, தங்கள் தீர்மானங்களை மக்களின் ரசனைகளுக்கு தகுந்தபடி கட்டுரை, கதை, கவிதை, நாடகம் எனப்பல வடிவங்களில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டோர் உள்ளார்கள்.

இவ்வாறு இவர்கள் வெளிப்படுத்தும் விடயங்களில் முக்கியமான ஒன்றை நாம் அவதானிக்கலாம். இங்கு ஆண்களை மையப்படுத்தியே அனைத்து அம்சங்களும் தீர்மானிக்கப்படுவதாய் இருக்கும். பெண்கள் சார்ந்து அவர்கள் - நியாயங்களை, உணர்வுகளை, அவர்களின் ஆற்றல்களை அதன் அவசியத்தை வெளிப்படுத்தி எழுதும் எழுத்தாளர்கள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றனர். அதிலும் பெண் எழுத்தாளர்கள் மிக மிக குறைவாகவே உள்ளனர்.

ஆகவே பெண்கள் சார் உண்மைகளை நிலைநிறுத்தவும் பெண்களின் திறமையான எழுத்தாற்றலை அறிமுகப்படுத்துவற்கு ஓர் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதற்காகவும் இப் “பெண்” சஞ்சிகை வெளிவருகின்றது. எமது எதிர்பார்ப்பு பெண்கள் தங்கள் எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்த வேண்டும். பனித்தீரை விலகிய மலையென எம் சஞ்சிகையினால் வெளிப்பட வேண்டும் என்பதே.

ஆசிரியை.

செய்யுள் நான்காம் பகுதிக்கு முன்பு வந்திருக்கின்ற
பகுதிகளில் உள்ள செய்யுள்கள் அனைத்தும்
இந்த நான்காம் பகுதிக்கு முன்பு வந்திருக்கின்ற
பகுதிகளில் உள்ள செய்யுள்கள் அனைத்தும்

பகுதிக்கு முன்பு வந்திருக்கின்ற
பகுதிகளில் உள்ள செய்யுள்கள் அனைத்தும்
இந்த நான்காம் பகுதிக்கு முன்பு வந்திருக்கின்ற
பகுதிகளில் உள்ள செய்யுள்கள் அனைத்தும்

பகுதிக்கு முன்பு வந்திருக்கின்ற
பகுதிகளில் உள்ள செய்யுள்கள் அனைத்தும்
இந்த நான்காம் பகுதிக்கு முன்பு வந்திருக்கின்ற
பகுதிகளில் உள்ள செய்யுள்கள் அனைத்தும்

பகுதிக்கு முன்பு வந்திருக்கின்ற
பகுதிகளில் உள்ள செய்யுள்கள் அனைத்தும்
இந்த நான்காம் பகுதிக்கு முன்பு வந்திருக்கின்ற
பகுதிகளில் உள்ள செய்யுள்கள் அனைத்தும்

அச்ச ஊடகங்கள் காட்கும் சினிமா பக்கம்

தமிழ்சினிமா பற்றிய தகவல்களைத் தரும் அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கும் முக்கியமான சாதனமாக இன்று இருப்பவை அச்ச ஊடகங்கள் எனப்படும் தினசரிகளும், வார இதழ்களும், மாதாந்தப்பத்திரிகைகளும் தான் என்றே கூறலாம். மக்கள் பல படங்களைப் பார்க்காமல் தவிர்த்து விடுகின்றனர். சில படங்களை குடும்பத்தோடு சென்று பார்க்கின்றனர். இத்தகைய ஒதுக்குதலிலும் தவிர்த்தலிலும் பத்திரிகைகளின் பங்களிப்பு உண்டு. தேர்வு செய்யத் தூண்டுவது, நல்ல படங்கள் மீதான அபிப்பிராயங்களை உருவாக்குவது, மோசமான படங்களை பார்க்கவிடாமல் தடுப்பது என்பன வெல்லாம் அச்ச ஊடகங்களின் மூலம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது.

திரைப்படம் பற்றி விளம்பரம் செய்யவும் அதுபற்றி விமர்சனங்களை முன் வைத்தலுக்கும் திரைப்படத்திற்கு பத்திரிகைகளின் உறவு தேவைப் படுகிறது. இந்த உறவினால் மக்களின் ஆதரவு கிடைக்கிறது. மக்களின் ஆதரவினைப் பெற்றுக்கொள்வதன் முக்கிய நோக்கம் இலாபம் என்பதுதான்.

ஓர் சினிமாவுக்கு விளம்பரமும் விமர்சனமும் உதவுகின்றன. என்றாலும் இரண்டும் ஒரே விதத்தில் உதவுவதில்லை. விளம்பரங்கள் தருவதில் ஒரு வியாபார நோக்கம் உண்டு. தயாரிப்பாளரும் விநியோகஸ்தரும் தங்களிடமுள்ள பணத்தின் அளவுக்கும், படத்தின் தேவைக்கும் ஏற்ப விளம்பரங்கள் செய்கின்றனர். தயாரிப்பாளர் தரும் பணத்தைப் பெற்று, விளம்பரங்களை வெளியிடும் அச்ச ஊடகம் சினிமாவிற்கு உதவி செய்கிறது. இவற்றை ஒவ்வொரு பத்திரிகைகளும் ஒவ்வொரு தலைப்புகளில் விளம்பரப்படுத்துகின்றன. திரைக்குப் பின்னால், கிசு கிசு சேனல், சினி கேள்வி பதில், இன்றைய சினிமா, சினிவிசிட், மினி சினி, திரையுலக மறுபக்கம், காதோடு சொல்கிறோம் என பல தலைப்புகளில் வெளிவருகின்றன. அச்ச ஊடகங்கள் சினிமா, தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் பற்றிய தகவல்களை வெறுமனே தரும் தகவல் தொடர்பு-சாதனமாக ஒரு புறம் இருந்து கொண்டு இன்னொருபுறம் அவற்றின் தரம், தயாரிப்பு முறை, இடம்பெறும் கருத்துகள் கருத்துகளை வெளியிடுத்தும் பிம்பங்கள், நபர்கள் முதலானவற்றின் மீது அபிப்பிராயங்களையும் தருகின்றன.

அச்ச ஊடகங்கள் சினிமாவை பண்டமாகவும், கலையாகவும் கருதிச் செயற்படுகின்றன. தமிழ்ச் சினிமாவில் களிப்புட்டும் அம்சங்கள் என்பன பெரும்பாலும் பெண் உடல்கள் தான். எடுத்துக் காட்டாக “இந்திக்குப் போகும் இடுப்பு” எனும் தலைப்பில், இடுப்பு பிரதேசத்தை மையமாக வைத்து தமிழ் தெலுங்கு என இருமொழிகளில் குஷி படத்தை எடுத்து

தூள்கிளப்பிய இயக்குநர் சூர்யா இந்த இடுப்பு விஷயத்தை இந்திக்கு கொண்டு போகிறார் என ஒரு செய்தி காணப்படுகிறது.

செக்ஸ்பாம் ஷகிலா, வறுமை நிவாரணம் கேட்கும் இடைப்பிரதேசம், தேவைப்பட்ட அளவுக்கு உடைகளையும் இழக்கத்துணியும் தியாக உணர்வு, நடிக்க வேண்டிய இடங்களில் காண்பிக்கிற முதிர்ச்சி என்பன போன்ற சொல்லாடல்கள் மூலம் பெண்களையும் அவர்களின் அங்கங்களையும் ஊடகங்கள் விமர்சிக்கின்றன. இவ்வாறு பெண் உடலை வண்ணங்கள் சிதறும் நீர்க்குமிழிகளாக அலையவிட்டு பார்வையாளர் மனங்களை கிறங்கடிக்கும் உத்தி இடம்பெறாத படங்களே இல்லை எனலாம். இதனையே தமிழ்ச் சினிமா உலகம் கலை என்கிற பெயரில் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறது.

இப்பத்திரிகைகளின் பக்கங்களில் குறிப்பிட்ட சதவீதம் சினிமாவிற்கென்று ஒதுக்கப்படுகின்றன. சினிமாச் செய்திகள், புகைப்படங்கள், விமர்சனங்கள், நேர்காணல்கள் இடம்பெறாத தமிழ்ப் பருவ இதழ்களே இல்லையென்று சொல்லலாம். அடுத்து படங்களில் இடம்பெறும் ஆபாசம், விரசம் ஆகிய வற்றை பத்திரிகைகள் அச்சிட்டு வெளியிடும் போது அவற்றிற்கு நிலைத்த தன்மை ஏற்படுகிறது. திரைப்படத்தில் சடுதியில் மறையும் விரசக் காட்சி, பத்திரிகைப் படங்களாக வரும்போது உண்டாக்கும் சலனம் அதிகமாக இருக்கிறது.

ஒரு நடிக்கையின் மிகக் குறைந்த ஆடையுடனான படத்தினைப் போட்டு அதனருகே எழுதப்படும் விமர்சனக் குறிப்பு விரசத்தை அதிகமாகக் கிடைக்க உதவுகின்றன. வார்த்தைகளின் நேரடி அர்த்தத்திலிருந்து விலக்கி, பாலியல் ரீதியிலான அர்த்தத்திற்கு மாறிக்கொள்ளும்படி தூண்டுவது அந்தப் பக்கங்களில் இடம்பெறும் படங்கள் தான்.

தமிழ் திரையுலகில் இப்போது “பலான” படங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி விட்டது. தமிழகத்தில் உள்ள பல திரையரங்குகளில் செக்ஸ் படங்கள் வகைதொகையின்றி வெளியாகி ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு பக்கத்தில் பிரமாண்டமாகச் செலவு செய்து கம்யூட்டர் கிராபிக்ஸ் உத்தியுடன் தமிழ்த்திரையுலகின் தரம் உலகத்தரத்தை எட்டிக் கொண்டிருக்க, இன்னொரு பக்கத்தில் கதை எதுவும் இல்லாமல் வெறும் சதையை மட்டும் மூலதனமாக வைத்துக்கொண்டு கொழுத்த இலாபம் பார்க்கிறார்கள். இப்படியான படங்கள் மட்டுமன்றி இப்படிப்பட்ட படங்களை தயாரிக்கும் தயாரிப்பாளர்களின் எண்ணிக்கையும் தமிழகத்தில் அதிகரித்து வருகிறது. சமூகப் பிரக்ஞையுடன் தொழிப்பட வேண்டிய இந்த அச்ச ஊடகங்கள்

சினிமாவை எப்படி பயன்படுத்துகின்றன என்று கவனித்தால் இவைகளின் நோக்கமும் வியாபாரம் தான். சினிமா, பத்திரிகைகளின் லாபத்தை உயர்த்தும், விற்பனையைப் பெருக்கும் ஒரு கச்சாப் பொருளாக உத்தியாகவே பயன்படுத்துகிறது என்பது புலனாகிறது. இந்தப் பத்திரிகைகள் பெரும்பாலும் நடிக, நடிகையர் நேர்காணல்கள், புகைப்படங்கள், இயக்குநர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகியோர் பற்றிய தகவல் குறிப்புகள் போன்றவற்றை தந்து, தற்போதைய சந்தையில் யாருடைய பண்டங்கள் விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற நிலவரத்தைத் தருவதையே நோக்கமாகக் கொண்டவை. இத்தோடு தனியொரு நடிகனின் உருவத்தை வெளிப்படுத்தும் நோக்கோடு ரஜினிகாந்த், கார்த்திக், விஜய் பெயர்களை தாங்கிய பத்திரிகைகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திரைப்படத்தின் கச்சாப் பொருட்களான நடிக, நடிகைகளைத் தங்கள் வியாபாரத்திற்கான கஞ்சாப் பொருட்களாக மாற்றும் போக்கில் அவர்களுக்கு குணசித்திர நடிகன், ஆக்ஷன் ஹீரோ, கனவுக்கன்னி என்ற முத்திரைகளை குத்துகின்றன. அத்துடன் அவர்களின் திரை உலகத்தையும் தாண்டி பிரத்தியேகமான தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்குள்ளும் நுழைந்து விட முயல்கின்றன. காதோடு சொல்கிறோம் என்று தலைப்பிடப்பட்டு இவ் அந்தரங்க விடயங்கள் வெளியாகின்றன. இது தனிப்பட்ட வகையில் அவர்களின் உணர்வுகளைத் தாக்குவதாக உள்ளது.

மேலும் திரையுலக மறுபக்கம் என்கின்ற தலைப்பில் வெளியாகும் செய்தியில் நடிகைகளை தரங்கெட்டவர்கள் என்ற ரீதியிலேயே காட்டப்படுகின்றது. உதாரணமாக “காதலனை மிரட்டிய கவர்ச்சி நடிகை”, “இயக்குனர்களைத் திணறடித்த நடிகை”, “நடிகையின் அதிரடி வகுல்” என்ற தலைப்புகளில் வெளிவருகின்றன. இவை பெரும்பாலும் நடிகைகளை சார்ந்ததாகவே காணப்படுகின்றன. இவை நடிகைகளை ஓர் நடிகை என்பதாக கூட இல்லாமல் ஓர் பெண்ணாகக் கூட காட்டத் தவறுகின்றன.

இன்றைய சினிமா என்று வெளியாகும் பக்கத்தில் அன்றாடம் வெளிவரும் படங்கள், வெளிவர இருக்கின்ற படங்களும், படக்காட்சிகளுடன் விளம்பரப்படுத்தப்படுகின்றன. இதில் இப்பொழுது காண்பிக்கப்படுகிறது முன்கூட்டியே ஆசனங்களைப் பதிவுசெய்யவும், வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும் ஏனெனில் இது வாழ்க்கைப் பிரச்சினை என எழுதப்பட்டுள்ளன. இதனை பார்க்கின்ற போது குறிப்பிட்ட அப்படத்தினை சென்று பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் இன்னும் மேலோங்குகிறது. சிறுவர்களிடையே இந்த ஆர்வம் கூடுதலாக ஏற்படுவதன் மூலம் அவர்கள் கெட்டுப்

போகக் கூடிய ஓர் சந்தர்ப்பத்தினையும இவ் அச்சுடகங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றன.

சென்டிமென்ட் விஷயத்தில் முழுக்க முழுக்க மூழ்கிப் போன ஓர் இடம் இருக்கிறதென்றால் அது தமிழ் சினிமாவிலகம்தான். சில சென்டி மென்ட் விஷயங்கள் சரியாகப் பொருந்தி விடுவதால் மேலும் மேலும் சென்டி மென்ட் மயமாகி விடுகிறது சினிமா உலகு. இரண்டெழுத்துப் பூ நடிமை, குஷியான இயக்குநர், மூன்றெழுத்து “பூமி” நடிமை என இவர்களின் பெயர்க ளைக் குறிப்பிடாமல் இவர்கள் பற்றிய கிசுகிசுக்கள் சினிமாப் பக்கத்தில் பிரசுரமாகின்றன. இவையாவும் அவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க் கையினை வெளிக் கொணர்வதாகவே இருக்கிறது.

இவ்வாறாக இவ் அச்சுடகங்கள் காட்டும் சினிமாப் பக்கமானது, இலாப நோக்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு சினிமா உலகை கவர்ச்சியானதாக சித்தரித்துக் காட்டுகின்றன என கூறலாம்.

குமுதினி ஜெயசிங்கம்.

வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தில் பெண் கவிஞர்கள்

செ. யோகராசா

இலங்கையின் வாய்மொழிப் பாரம்பரியம் குறித்த தேடல்கள் ஏறத்தாழ ஆறு தசாப்தமாக நடைபெற்றுவரினும் அவற்றில் பெண்களின் பங்கு தொடர் பான ஆய்வுநோக்கு முதன்மை பெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற ஆய்வுச்சூழலில் பெண்கவிஞர்கள் பற்றிச் சுருக்கமாக அவ தானிக்கும் முயற்சி இங்கு இடம்பெறுகிறது. வசதிகருதி அம்பாறை மாவட் டப் பெண்கவிஞர்கள் பற்றியே நோக்கப்படுகிறது.

இதற்கு முன், வாய்மொழிப் பாடல் இயல்பு பற்றிய முக்கியமானதொரு விடயத்தைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. அதாவது, இத்தகைய பாடல் களை இயற்றியவரது பெயர் பொதுவாக அறியப்படாத நிலையிருப்பினும் இன்று நுண்மையாகக் களஆய்வு செய்யும் போது இயற்றியோர் சிலரது பெயர்களை அறியமுடிகின்றது. இவர்களுள் கணிசமானோர் எழுத்தறிவு பெறாதவராகவுள்ளனர். சிலர் எழுத்தறிவு பெற்றவராகவுள்ளனர். இத்தகைய கவிஞர்கள் 19ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே இனங்காணப்படுவதற்கான ஆய்வுப் பின்னணியுள்ளமை கண்கூடு. ஆக இத்தகைய 'அரைவாய்மொழிப் பாரம்பரியப் பெண்கவிஞர்களின் பாடல்கள்' பற்றியே இங்கு கவனிக்கப்பட வுள்ளது.

இத்தகைய பாரம்பரியம் சார்ந்த பெண் கவிஞர்களுள் ஒருசாரார் தத்தமது கடவுளர் பேரில் பக்திப்பாடல்கள் பாடுகின்றவர்களாகவோ சமயச் சடங்குகள் முதலியன பற்றிப் பாடுகின்றவர்களாகவோ காணப்படுகின்றனர். அக்கரைப்பற்று வள்ளிநாயகி (1826 - 1890) என்ற கவிஞர் 'வதனமார் சடங்கு' 'கண்ணகி வழக்குரைப் பாடல்' முதலியன பாடியுள்ளதாக அறியமுடிகின் றது. இதே ஊரைச்சேர்ந்த கவிஞர் ஜனாபா கலாங்கர் பாத்தும்மா (1902 - 1967) என்பவரும் பிரார்த்தனைப் பாடல்கள், ஞானப்பாடல்கள் முதலியன பாடியிருக்கின்றார். அக்கரைப்பற்று பெரிய பள்ளிவாசல் ஒருதடவை புதுப் பித்துக்கட்டிய வேளையில் அவர் பாடிய பாடலொன்று பின்வருமாறு ஆரம்பிக் கின்றது.

“வானமேழு தட்டும் வையகங்கள் முச்சூடும்
அடங்கப் படைத்த - ரகுமான்

அனைவர் பிழையும் பொறுப்பான்
கருங்கொடி வெட்டிக் கட்டிய பெரியபள்ளி
தூண்டி விட்ட பேர்களுக்கு - அல்லா (ஹ்)
சுவர்க்க லோகம் தான் கொடுப்பான்”

மேற்கறிப்பிட்ட பாத்தும்மா கவிஞர், சமூகப்பிரச்சினைகள் பற்றியும் (எடுத்துக்காட்டாக, பெண்களின் நாகரிகமோகம், சீதனப் பிரச்சினை முதலியன பற்றியும்) பாடியிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

காத்தான்குடியில் சிலவருடங்களுக்கு முன்பு நன்கு பிரசித்தி பெற்றிருந்த 'வெள்ளம்மாட பாடல்கள்' அவ்வூரிரான வெள்ளம்மா (?) என்பவரால் பாடப்பட்டதாகக் கூறுவர். அத்தகைய பாடல்களுளொன்று வேலை வாய்ப்பு நாடி வெளிநாடு செல்லும் பெண்கள் பற்றியது. இப்பாடலிலொரு பகுதி இங்கே தரப்படுகிறது.

“காசு பணம் சேர்க்க வேண்டுமா மச்சான்
கல்லீடு கட்ட வேண்டுமா?
நாம பூணாரம் நக நட்டு போடணும் என்பா
வெளிநாடு போய் வரணும்.

அந்தக் கத பேசாதடி புள்ள
அறவி எல்லாம் பொல்லாதவன்
நீ வெளிநாடு போய்வந்தா
ஊரில நாணும் தல காட்ட ஒண்ணாதடி”

பெண்களால் பாடப்பட்டு வருகின்ற ஒப்பாரிப்பாடல்கள் பல்வகைப் பட்டனவாக இன்று இனங்காணப்பட்டுள்ளது. அவற்றைப் பாடுகின்றவரான பெண்கள் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கேற்ப இட்டுக்கட்டிப் பாடுகின்ற ஒப்பாரிப் பாடல்களும் உள்ளதாக கள ஆய்வாளர் சிலர் கூறுகின்றனர். எனினும் அதற்கான சான்றுகள் தரப்படாதநிலையில் அத்தகைய பெண் கவிஞர்கள் பற்றிய தகவல்களை அறிய முடியாதுள்ளது. ஆயினும் அத்தகைய பாடல்களை ஒத்த சில ஒப்பாரிப் பாடல்கள் அண்மைக்காலத்தில் கிடைத்துள்ளன. முன்னாள் அமைச்சர் அஷ்ரப் அவர்களின் அகாலமரணம் பற்றிக் கேள்வியுற்ற வேளையில் முஸ்லீம் மூதாட்டிகள் சிலர் பாடிய ஒப்பாரிப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. கல்முனைக்குடி சீனிஉம்மா என்பவர் பாடிய ஒப்பாரிப்பாடலின் சில பகுதிகள், பின்வருமாறு:

“ஆலமெல்லாம் படைத்த அந்த மேலோன் முன்னிறுத்தி
மனயிரங்கிப் பாடுகிறேன் பொதுமக்களே நீங்க கேட்டிருங்க
பிஸ்யில்லாஹி என்று நம்மட வேதத்தை முன்னிறுத்தி
முஸ்லிமுக்கு பாடுபட்டார் நமக்கு
முன்னுரிமை வேணும் என்று
அறிவு மரம் நாட்டி
அதன் இணலில் நாங்க குந்தி
பழமருந்தும் வேளையில் - அல்லாஹ் நீ
பறிச்செடுத்துப் போட்டாயடா

வெயிலால பால் குடிச்சி
வேர்வை யாலே தண்ணீர் வாத்து
கால் நடையாய் வந்த காட்சி - இப்ப எங்கட
கண்ணெதிரே தோன்று தல்லாஹ்

பொன்னான மேனி அல்லாஹ்
பூப்போல் தானு ஞந்து
கண்ணால காணமை
கடும் கொலை ஆக்கினாகா
.....”

முற்பட்ட காலங்களில் - ஏன் இன்றுங் கூட கிராமப்
புறங்களில் அற்புதங்கள் செய்கின்ற பெண்கள் சிலர் இருந்து வந்தமை
பற்றி - இருந்து வருகின்றமை பற்றி அவ்வப்போது அறிய நேரிடுகின்றது.
முற்குறிப்பிட்ட வள்ளிநாயகி என்பாரும் அற்புதங்கள் செய்திருப்பதாக
அறியமுடிகின்றது. ஒருதடவை தன்மீது பாய்வதற்கு தயாரான புலியை
பின்வருமாறு கூறி மந்திரக்கோலினால் நிலத்திலே தட்டி இறக்கச்
செய்தாராம்.

“வேங்கைக்கு நானல்ல விருந்து
வெடிபட்ட வாய்ச்செந்நீர்
கொடுப்பினால் வடிய,
வெடிக்கட்டும் வெடி இட்டோம்! . .
.....”

ஊரின் சமூகத்தின் சில தேவைகளுக்காகவும் அவ்வப்
போது பெண் கவிஞர்கள் சிலர் பாடல்கள் பாடிக் கொடுத்துள்ள வழக்கமும்
முன்னர் இருந்திருக்கலாமென்று ஊகிக்கத்தோன்றுகிறது. ஏனெனில்,

(ஏறத்தாழ ஐந்து தசாப்தத்திற்கு முன்னர்) பாடசாலை மாணவரது தேவைக் காக, பாத்தும்மா கவிஞர் கோலாட்டப் பாடலொன்று பாடிக் கொடுத்துள்ளார். அப்பாடலின் சில பகுதிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

“ஓம்பதாம் மரசம் பொரட்டாசி மொதல்
 ஓராந் தெகதி சனிக்கிழுமை
 அம்பத்தி டியாராமாண் டைவன் தொரவந்து
 ஆக ஸ்ரட்டடி மாதரசே

சந்தோஷம் ஐவன் கொடிக்காரன் தொர
 கண்ணாடி ஓவிசர் கங்காணி
 பேரீன்ப ஓவிசர் ஆறுபேரும் டயில்
 பெற்றறி வேலைக் கதிபதியாம்

மர்ல பட்டாறு மணிநேரம் வில்லு
 வார் கட்டுத் தொங்கலப் பாருங்கடி
 இத்தைக்கு முன்னொரு போதுமே காணாத
 என்சின் வயித்தங் கிலங்குதடி

மேஸ்திரி மேசன்மார் ஓர்புறமும் நல்ல
 மெக்காணிப் பாட்டிகள் ஓர்புறமும்
 கூலிப் பயலுகள் ஓர்புறமும் அங்க
 குறிப்பிட்ட வேல கடுமையம்மா
 பத்து மணிக்கொரு வல்லடிக்கப் பசி
 யாறும் சனங்கள் பசியாற
 தேயில ஓட்டல் தியிதியிக்க அங்க
 சின்னொரு லீவம்மா கால் மணிக்கு”

மேலுள்ள பாடல் பகுதியை ஊன்றி அவதானிக்கும் போது கவிஞர் புதிய விடயத்தைக் கூற முற்படுவதும் வெகுலாவகமாக ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதும் அச்சொற்களின் நயமும் (எ-டு: சின்னொரு லீவு) விதந்துரைக்கப்படவேண்டியவனாகின்றன.

வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்திலுருவான எழுத்தறிவுள்ள பெண் கவிஞர்கள் சிலர் பற்றியும் அறியமுடிகின்றது. இத்தகையோர் சிலர் தமது மனத்து யரங்களைக் “கவி”யாக எழுதி அதற்குக் காரணமாக இருப்பவர்களுக்கோ உறவினருக்கோ அனுப்பிவைக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். சம்மாந்துறைப் பிரதேசத்தில் வழங்கிவருகின்ற ‘மருமகள் மாமிக்கு எழுதிய

கடிதம்' இத்தகையவற்றுள் ஒன்று.

“மாயிக்கு மாயி மறுமுறைக்கு நீ மாயி
 ஈமனுள்ள மாயி என் கதய கேள் மாயி
 வெட்டுன கட்டையில வேரு தளச்சது போல்
 உள்ளதும் ஓர் மாயி நீங்க ஒத்துமைக்கு வந்திருங்க
 மாமா இடத்தில் மணமுடிப்பன் எண்டு சொன்னார்
 ஒங்கட வம்பு வசயால மாயி என்ட
 வழி மறந்து போனாருகா
 ஈச்ச மரம் ஒண்டு இல உதிர்ந்து பழம் பழுத்து
 சவண்டு கொடுக்கும் எண்ட தன்மய நீ கேள் மாயி”

என்று ஆரம்பித்துச் செல்லும் அந்நெடும் பாடல் பற்றிய தகவலைத் தந்தவருக்கு அதனை இயற்றியவர் யாரென்பதனை மறதி காரணமாகக் கூற முடியாது போய்விட்டது!

இவ்வாறே, அக்கரைப்பற்று வாசியான ‘மலடி’ என்று கூறி கணவனால் கைவிடப்பட்ட இன்னொரு பெண் எழுதிய கவிக்கடிதம் பற்றியும் தெரியவருகிறது. (196 வரிகள் கொண்ட) இக்கவிப்பிரதியைப் பார்வையிட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருந்த கலாநிதி ஏ. நு.:மான், யாது காரணத்தினாலோ அப்பெண்ணின் பெயரினைக் குறிப்பிடாதபடியால் இயற்றியவர் பெயரினை அறியமுடியாதிருக்கிறது. எவ்வாறாயினும் அப்பாடல்களின் நயமும் உருக்கமும் கவனத்திற்குரியனவாதலின் சில பகுதிகள் இங்கே தரப்படுகின்றன :

“நன்றி மறந்தார்
 நகயிருக்க சதையெடுத்தார்
 கழுத்திலையும் கத்தி வைத்தார் - இனி ஓர்
 காலமும் தான் பேச்சிருக்கோ
 மலடி என்று சொல்லி
 வசை பேசிப் போட்டாரு
 படைத்த றகுமான் மாயி - என்னைப்
 பதராக்கிப் போட்டாராக்கும்.
 உருகும் மெழுகானேன்

உள்ளம் மெழுகுக் கொம்பானேன்
 கடுகு நிறமானேன் - மதினி இந்தக்
 கவலை வந்த நாள் தொடுத்து
 பட்ட மரம் பழம் தரும்
 பறவை இறகு தரும்

சந்திரனும் சலா முரைக்கும் - என்ற
தன்மைகளைக் கேட்டவுடன்

கடலை மையாக்கி
கானகத்தைத் தாளாக்கி
எழுதி முடித்தாலும் - மதினி
என் கவலை தீராதது.

கவலையுடன் பாடினேன் - என்ற
கண்ணால் நீர் ஓடியதால்
கொப்பி நனைஞ்சிருக்கு - அதைக்
கூர்மையுடன் பார் மதினி.

”

இதுவரை கூறப்பட்ட பெண்கவிஞர்களது கவிதா ஆற்றல் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது இவ்விடத்தில் இரு விடயங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. இவர்களுள் கணிசமானோர் 'ஆசுகவி' (உடனே பாடல் இயற்றும் ஆற்றல்) ஆற்றல் கைவரப் பெற்றிருந்தனரென்பதும் இசையோடு பாடுமாற்றலைப் பெற்றிருந்தனரென்பதுமே அவ்விடயங்களாகும். (இத்தகைய இசையாற்றல் கைவந்தோருள் இறக்காமம் பிரதேசத்திலே இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்ற மீரா உம்மா முக்கியமானவர். அவர் இசையாற்றல் தவிர பாடல்கள் இயற்றும் வல்லமையையும் பெற்றவரென்றும் அறியப்படுகின்றது)

இறுதியாக, இவ்வாறான வாய்மொழிப் பாரம்பரியப் பெண் கவிஞர்கள் பாடல் புனையும் ஆற்றலை எவ்வாறு பெற்றுக் கொண்டனர் என்றொரு வினாவை எழுப்புவது தவிர்க்க இயலாததே. ஏலவே வழக்கிலிருந்து வருகின்ற வாய்மொழிப் பாடல்களைக் கேட்டல், பாடுதல், சடங்குப் பாடல்களைக் கேட்டல், பாடுதல் கூத்துப் பாடல்களைக் கேட்டல், ஏட்டு வாசிப்பினைக் கேட்டல் முதலான விதங்களில் அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற வாய்ப்பும் மனப்பதிவும் அவர்களுக்குத் தாமே அவ்வாறு பாடுகின்ற வாய்ப்பினை வழங்கியிருக்கும் என்பதனை அதற்கு விடையாகக் கொள்வதில் தவறிருக்க முடியாதென்றே கருதுகின்றேன்.

இன்மை இன்மை !

வாசுகி குரைத்தினம்

நாங்களும்
எங்கள் சகோதரிகளும்
முங்கிலுக்குள் அகப்பட்ட
காற்றுப் போல
குப்பி விளக்கினுள் நிரம்பிய
எண்ணெய் போல
இன்னும் இன்னும்
இசையாக இதமாக
வெளிவரமுடியாமல்
ஒளியை மட்டும் காலுகின்ற
ஒழிந்து போகின்றவர்களாக
இன்னும் இன்னும்
நாங்களும்
எங்கள் தாய்களும்
சேற்றுக்குள் புதைக்கப்பட்ட
உரிமட்டை போல
வெள்ளாவிக்குள் வீசப்பட்ட
ஆடை போல
இன்னும் இன்னும்

அடிக்கப்பட்டே அடிக்கப்பட்டே
துடைப்பயாக்கப்பட்டு
சுத்தம் செய்பவர்களாக
நீற்றை வெப்பத்துள்
அவிக்கப்பட்டே அவிக்கப்பட்டே
தூய்மையாகும் ஆடையாக
இன்னும் இன்னும்
நாங்களும்
எங்கள் தோழிகளும்
முற்றத்தில் நிற்கும்
குரோட்டன் செடிபோல
குலை தள்ளும் வாயை போல
அழகின் நிதர்சனமாய்
கத்தரிக்கப்பட்டு
காட்சியாகி, காட்சியாகி
குலை இறக்கி, குட்டிகள் ஈன்று
மீண்டும் மேலுடம்பில்
நீர்தெளித்து புனிதமாக்கி
உணவருந்த எல்லோருக்குமாக
இன்னும் இன்னும்

திருமண மந்திரம்

ஸோம: ப்ரதமோ விவிதே கந்தர்வோ விவித உத்தர: / த்ருத்யோ அகநிஷ்டே
பதி: துரீயஸ்தே மனுஷ்யஜா:

பொருள்: ஸோமன் முதலில் இந்த மணப்பெண்ணை அடைந்தான். பிறகு கந்தர்வன் இவளை அடைந்தான். உன்னுடைய மூன்றாவது கணவன் அகநி. உன்னுடைய நான்காவது கணவன்தான் இந்த மனித ஜாதியில் பிறந்தவன்.

விளக்கம்: திருமணமாகப் போகும் மணப்பெண் முதலாவதாக ஸோமன் என்பவனுக்கு மனைவியாக இருந்தாள். இரண்டாவதாகக் கந்தர்வன் என்பவனுக்கு மனைவியாக இருந்தாள். மூன்றாவதாக அகநிக்கு மனைவியாக இருந்திருக்கிறாள். நான்காவதாகத்தான் இப்பொழுது கலியாணம் செய்துகொள்ளும் மாப்பிள்ளைக்கு மனைவியாகிறாள்.

அதாவது இதற்கு முன் மூன்று கடவுள்கள் இந்தப் பெண்ணை அனுபவித்துவிட்டுவிட்ட பின்புதான் இப்பொழுது நான்காவதாக இந்த மணமகன் இவளை மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்கிறான். என்பது விளக்கமாகும்.

இந்தப் பொருளைத் தரும் மேற்கண்ட மந்திரத்தைத்தான் புரோகிதப் பார்ப்பான் கலியாணத்தை நடத்தி வைக்கும்பொழுது சொல்கிறான்.

மந்திரம்: உதீர்ஷ்வாதோ விஷ்வாவஸோ நம ஸேடா மஹேத்வா / அந்யா மிச்ச ப்ரபர்வ்யகும் ஸஞ்ஜாயாம் பத்யா ஸ்குஜி!

பொருள்: விசுவாஸு என்னும் கந்தர்வனே, இந்தப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருப்பாயாக, உன்னை வணங்கி வேண்டுகிறோம். முதல் வயதிலுள்ள வேறு கன்னிகையை நீ விரும்புவாயாக. என் மனைவியைத்தன் கணவனுடன் சேர்த்து வைப்பாயாக.

மந்திரம்: உதீர்ஷ்வாத பதிவதீ ஹ்யேஷா விஷ்வா வஸீந் நமஸு கீர்ப்பீடே / அந்யா மிச்ச பித்ரு பதம வ்யக் தாகும் ஸதே பாகோ ஜநுஷாதஸ்ய வித்தி

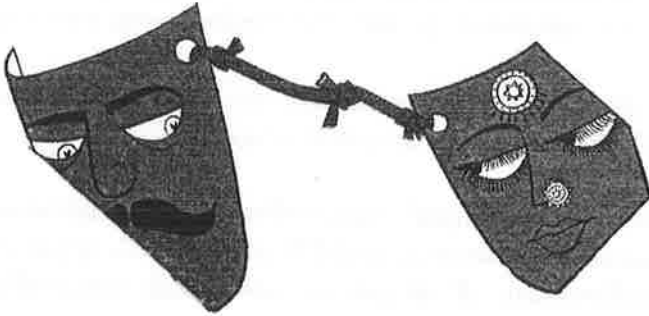
பொருள்: இந்தப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருப்பாயாக. இந்தப்

பெண்ணுக்குக் கணவன் இருக்கிறான். அல்லவா? விசுவாசவான உன்னை வணங்கித் துதித்துக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். தகப்பன் வீட்டிலிருப்பவளும், இதுவரை திருமணம் ஆகாதவளுமான வேறு கன்னிகையை நீ விரும்புவாயாக. அந்த உன்னுடைய பங்கு பிறவியினால் ஆகிவிட்டது என்பதை நீ அறிவாயாக.

விளக்கம்: கலியாணம் நடந்து நான்கு நாட்கள் தம்பதிகள் ஒரே படுக்கையில் படுக்கவேண்டும். ஆனால், அந்த சமயத்தில் அவர்கள் உடலூறவு கொள்ளக்கூடாது நான்குநாள் கழிந்தபிறகு மேற்கண்ட மந்திரங்களைச் சொல்ல வேண்டும்.

அதாவது கலியாணமான மணப்பெண்ணானவள் கந்தர்வன் என்னும் கடவுளோடு ஒரே படுக்கையில் படுத்திருக்கிறாளாம். அந்தப் பெண்ணைக் கலியாணம் செய்துகொண்ட இந்த மணமகன், தன் மனைவியுடன் படுத்து சுகம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் கந்தர்வன் என்னும் கடவுளிடத்தில் தன் மனைவியைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமாய்க் கெஞ்சுகிறான் என்பதாகும்.

ஆதாரம் விவாஹ மந்த்ரார்த்த போதினி
ஆக்கியோர்: கீழாத்தூர் ஸ்ரீ நிவாஸாச்சாரியார் பி. ஒ. எல்.

ஆண் பெண் சமத்துவம்

தந்தை பெரியார்

நம் பெண்கள் நாட்டுக்கு - சமூகத்திற்குப் பயன்படாமல் அலங்காரப் பொம்மைகளானதற்கு, ஆண்கள் கண்களுக்கு விருந்தானதற்குக் காரணம் இந்தப் பாழாய்ப்போன ஒழுக்கமற்ற சினிமாப் படங்களும், சினிமா நட்சத்திரங்களைப் பார்த்து தினம் ஒரு ::பேசன் நகை, துணி, கட்டு, வெட்டு, சாயல் ஏற்பட்டதுதான் என்பேன். அந்தப் பெண்கள் தன்மை என்ன? ஒழுக்கம் என்ன? என்பது எல்லாவற்றையும் நம் குலப்பெண்கள் என்பவர்கள் கருதாமல் புகழ், வீரம், பொதுநலத் தொண்டு முதலியவற்றில் கீர்த்திபெற்ற ஆண்களைப் போல் தாங்களும் ஆகவேண்டும் என்றில்லாமல் இப்படி அலங்கரித்துக் கொண்டு திரிவது பெண்கள் சமுதாயத்தின் கீழ்ப்போக் குத்தான் பயன்படும் என்று வருந்துகிறேன்.

டீசென்சி - சுத்தம், கண்ணுக்கு வெறுப்பு இல்லாத ரம்மியம் வேண்டாம் என்று நான் சொல்வதாக யாரும் கருதக்கூடாது. அது அவசியம் வேண்டும்.

பெண்களைப் படிக்க வைப்பதுடன், நன்றாக அறிவு உள்ளவர்களாக்க வேண்டும். மேல்நாட்டில் ஒரு வெள்ளைக்காரனை “உன் பிள்ளைக்கு எப்போது கலியாணம்? உன் பெண்ணுக்கு எப்போது கலியாணம்? என்றால், நீ என்ன காட்டுமிராண்டியாக இருக்கிறாய்?” என்பான். பிள்ளை என்றால் அவன் கல்யாணம் எப்போது என்று அவனுக்குத் தெரியும். அவரவர்கள் தோற்றதெடுத்துக்கொள்வார்கள். தனக்கு ஒழுக்கமான, குணமுள்ள ஒரு வனைப் பார்த்து பெண்ணை தோற்றதெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான அறிவுபெற அவர்களைப் படிக்க வைத்து அறிவுள்ளவர்களாக்க வேண்டும்.

ஆண்களைப்போலவே பெண்களையும் “நீ பெண், அங்கு போகாதே, இங்கு போகாதே” என்று சொல்லாமல், சரிசமமாக வளர்க்கவேண்டும். இன்று ஒருபெண் போவதானால் எவ்வளவு பெரிய பெண்ணாக இருந்தாலும் துணையில்லாமல் போக முடியாது. ஒரு சிறு பையன்கூடப் போய் வந்து விடுவான்! ஏன்? அப்படி வளர்த்துவிட்டோம். பெண்களுக்குக் குத்துச் சண்டை முதற் கொண்டு சொல்லிக்கொடுத்து ஆண்களைப் போலவே வளர்க்க வேண்டும்.

அரிச்சந்திரன் தான் பட்ட கடனுக்கு சந்திரமதியை விலை பொருளாக விற்றான்! இதற்குச் சந்திரமதி மறுத்துக் கூறவில்லை. சீதையின் மேல்

சந்தேகப்பட்டு காட்டுக்குக் கொண்டுபோய் விட்டுவரும்படி செய்தான் இராமன். அதற்குச் சீதை நான் போகமாட்டேன் என்று மறுப்புக் கூறவில்லை! அருச்சுனனை மணந்த திரௌபதை அர்ச்சுனனிடம், “என் பெற்றோர்கள் உனக்குத் திருமணம் செய்துகொடுத்தார்கள். ஆகவே, நான் மற்றவர்களுக்கு உடன்பட மாட்டேன்” என்று மறுத்துக் கூறவில்லை! கணவன் சொன்னதே சரியென்று இவள் ‘பாட்டேபிள்’ போட்டுக்கொண்டு அதன்படி 5 பேருக்கும் உடன்பட்டு வந்தாள். இப்படியெல்லாம் பெண்கள் கணவன் சொற்படி நடக்க வேண்டியவர்கள் என்பதை நிலைநாட்ட புராணங்களில் பத்தினித்தன்மைகளைச் சித்தரிக்கிறார்கள்.

பெண்கள் சுதந்திரமற்ற பொருள்கள், அப்பொருளை ஆண் தன் இஷ்டப்படி நடத்தலாம், விற்றுப் பணம் சேர்க்கலாம், மோட்சம் அடைய மற்றவனுக்குக் கூட்டிக்கொடுக்கலாம் என்கிற முறைகளில் பெண்களை உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

கோவலன் கதையில் பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்தி இருக்கும் முறையைப் பார்த்தால் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது.

திருமணம் நடக்கும் மேடையிலேயே மணமகன் கோவலன், தாசியின் மேல் ஆசைப்பட்டு அவளுடன் போய்விட்டானாம்! கோவலன் திரும்பிவரும் வரையில் கண்ணகி தன்னை அலங்கரித்துக்கொள்ளாமல், கூந்தலை அலங்கரிக்காமலும் பொட்டிட்டுக் கொள்ளாமலும் நல்ல உணவு இல்லாமலும் உப்பில்லாத உணவை உட்கொண்டு கவலையே உருவெடுத்திருந்தாளாம். எதற்காக அப்படிச் செய்யவேண்டும்?

அந்த ஸ்தானத்தில் ஒரு ஆணை வைத்துப் பார்த்தால் அப்படி நடக்குமா? மனைவியானவள் கணவனை விட்டு வேறு ஒரு ஆணுடன் போய்விட்டால் அவள் வரும்வரையில் கணவன் இப்படி உப்பில்லாத உணவு சாப்பிடுவானா? பகவான் பார்த்து நம்மிடம் நம் மனைவியைக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் வரையில் நமக்குச் சுகம் தேவையில்லை என்று கவலையுடன் இருப்பானா? எனவே, இதில் ஆணுக்கு ஒரு நீதியும் பெண்ணுக்கு ஒரு நீதியும் கூறப்படுகிறது. இப்படியே பெண்களை இழிவுபடுத்த வேண்டும் என்பதற்காக மிகவும் மோசமாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.

பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே எதிலும் உரிமை கொள்ளுபவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

“ஆண்கோணி”

என்னை தனித்து

நடக்க விடு.

நீயும் -

தவிர்த்து நட

ஏங்கத் தெரியா

மனதோடு

அழுத் தெரியா

விழிகளோடு

சுறினால்,

உனக்குப் புரியா

விருப்பங்களோடு

நான் -

பிறந்திருக்கிறேன்.

நான், தரிப்பிடமல்ல

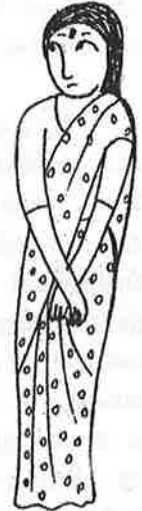
நான், வீதியுமல்ல

நானும் -

உன்னைப் போலவே

இங்கொரு

“பயணி!”

ஆக்கம்: உருத்திரா . T

தாகம்

வாகனத்தை துடைக்கும் வேலையில் கை வேகவேகமாக ஈடுபடுகிறது. இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் முழுதையும் சுத்தமாக்கி விடவேண்டும். நாளை மறுநாள் எனது பிள்ளைக்கு முதலாவது பிரந்தநாள். “பிறந்தநாள் சாமான் வாங்க கடைக்குப்போகணும். இன்றைக்காவது நேரத்துக்கு வீட்டுக்கு வாங்க” என மனைவி உத்தரவு போட்டிருந்தாள். பகல் சாப்பாட்டிற்கு வீட்டிற்குப் போனபோது.

அப்போதுதான் அந்த அம்மாவும் பிள்ளையும் வந்தார்கள். அப்பெண்ணுக்கு 29, 30 வயதிருக்கும். பிள்ளைக்கு 5 வயதிருக்கும். நான் வேலை செய்யும் இந்த கராஜ் அருகே இருவரும் நிற்கிறார்கள். உறவினர் வீடு தேடுகிறார்களாக்கும். கேட்கட்டும் காட்டுவம். பேசாமல் குனிந்தபடி வேலை செய்கின்றேன். “அம்மா இந்த அக்காட சட்ட எங்க? ஏன் சின்னோரு...” திடுக்குற்று நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன். இந்த கராஜில் ஓட்டியிருக்கும் படத்தை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது பிள்ளை. எனக்கு சங்கடமாய் இருந்தது. முக்கால் நிர்வாணமான பெண்ணின் படம். டயர் விளம்பரத்துக்கு, “கலாச்சார சீர்கேடு இந்தப் பெண்களால்தான்” கூடிதார், பாவாடை சட்டை போட்ட முழுதாய் உடுத்த பெண்களைப் பார்த்து எத்தனையோ பேர் இப்படிக்கூறுவதைக் கேட்டிருக்கின்றேன். “இவளுக்கள் சாறியையும் மறந்தாளுகள். கலாச்சாரத்தையும் மறந்துத்தாளுகள்” இப்படியும் சிலபேர் கூறுகிறார்கள்.

இது ஓவியக்கலை, இது சிற்பக்கலை என்று பல படங்களை சில பெரிய மனிதர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள் வீட்டில் பார்த்திருக்கிறேன். நான் பார்த்த பெண் உருவங்களில் சேலையே இருக்கவில்லை. அதிகமாக எந்தவித துணியும் இருப்பதில்லை. ஆனால் கலை, கலாசாரம் என்கிறார்கள். ரசிக்கிறார்கள். கலாசாரம் என்றால் என்ன? எதிலிருந்து அது வளர்கிறது? கலைகளை பெண்களா வளர்க்க வேண்டும்? சேலை கலையா . . ? கலாசாரமா . . . ? கலை, கலாசாரம் என்றால் என்ன? பெண் தனக்காக உடுத்துபவளா . . . ? பிற காரணிகளுக்காக வாழ்பவளா . . . ? எது அவள் ஆடை . . . ? செக்குமாடு போல் சுத்தி சுத்தி ஒரே சிந்தனை விடை கிடைக்காமல் மறந்து விட்ட கேள்விகள். இப்பொழுதெல்லாம் இந்தப் பெண்ணின் படத்தை நான் பார்ப்பதும் இல்லை. அதிகம் யோசிப்பதும் இல்லை. இங்கு தினக்கூலி பெறும் கூலியாள் நான். படம் இருப்பதோ, எடுப்பதோ உரிமையாளர் விருப்பம்.

இன்று இந்தக் குழந்தை மீண்டும் குழப்பிவிட்டான். சங்கடத்துடன் அவர்களைப் பார்க்கிறேன். நல்ல காலம் அந்தப் பெண் என்னைப் பார்த்து புன்னகைக்கிறார். அது நட்பா . . . கேலியா . . . இல்லை போங்கடா நீங்க எல்லாம் என்கிறதா . . . சிந்திப்பதற்குள் தலையாட்டி விட்டு நகர்கிறாள். யார் இவர்கள் ... ஏன் இங்கு நின்றார்கள். . .? அவர்கள் செல்லும் திசையைப் பார்க்கிறேன். இங்கே நின்றது போலவே அடுத்த வீட்டிலும் நிற்கிறார்கள். இப்படியே அடுத்த வீடு . . . அதற்கடுத்த வீடு . . . அதற்கடுத்த வீடு . நிற்பதும் செல்வதுமாய் என்ன இது? வேடிக்கையாய் உள்ளது. யாரையும் கூப்பிடவும் இல்லை. கேட்கவும் இல்லை. இப்போது தெருக்கோடி வீடு. அந்தப் பெண்ணும் சிறுவனும் வீட்டின் முன் நிற்கிறார்கள். அந்த வீட்டுக்கதவு திறந்து கொண்டது. வீட்டிற்குள் இருந்து பூரண வெளியே ஓடி வந்தான். யன்னலால் அவர்களை அவன் பார்த்திருக்க வேண்டும். ஏதேதோ பேசிக் கொண்டார்கள். வாகன இரைச்சலில் எதுவும் விளங்கவில்லை. குழந்தையை பூரண கையில் பிடித்துக்கொண்டான். என்ன நினைத்தானோ தெருவில் இறங்கி “இவ என்ர கூட்டாளி, நாங்க இரண்டு பேரும் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து பழக்கம்” சொல்லிவிட்டு அந்தப் பெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குள் சென்றுவிட்டான். யாரிடம் சொன்னானோ . . . தெருவில் யாருமில்லை.

“பூரணை” . . . அவன் உண்மையான பெயர் என்ன? அந்த வீட்டில் அவன் மட்டும்தான் இப்போது இருக்கிறான். முன்பு அவன் தங்கை, அவன் அண்ணன் - பிள்ளைகள், பெற்றோர் எல்லோரும் இருந்தார்கள். பின்பு அவன் தங்கை திருமணமாகி வெளிநாடு சென்றுவிட்டாள். அண்ணன் வேலை மாற்றலாகி வேறு ஊர் சென்றுவிட்டான். தாயும் தகப்பனும் மகனும் இருந்தார்கள். மகனுக்கு சுகமில்லை என்று கொழும்பில் சிலநாள் இருந்தார்கள். பிறகு பெற்றோர் மட்டும் வந்தார்கள். மகனை பார்க்க அடிக்கடி கொழும்பு சென்று வந்தார்கள். ஒருநாள் கூட்டி வந்தார்கள்.

ஒரு பூரணை இரவன்று அந்த தெருக்கோடி வீட்டில் ஒரே சத்தம். வெளியே சிறுநீர் கழிக்க வந்தவன் அம்மணமாய் ஓடி இருக்கிறான். கிழவியும் கிழவனும் அவனைப்பிடிக்க முடியாமல் அவதிப்பட்டிருக்கிறார்கள். பிற கென்ன தெருவெல்லம் விழித்துக்கொண்டது. அன்று தொடங்கிய பிரச்சினை ஒவ்வொரு பூரணையிலும் தொடர்ந்தது. ஊருடன் பழகாத அக்குடும்பம் வெளிச்சம் போட்டதுபோல் அனைவருக்கும் இப்போது தெரிந்தது. அவனது உண்மையான பெயரை முன்னர் அறிந்திராத குடும்பங்கள், இப்பொழுது அவனுக்கு பூரணை என்று பெயர்வைத்து, அக்குடும்பத்தையும் “பூரணை வீடு” என்றும் அழைக்கத்தொடங்கி விட்டார்கள்.

இரண்டு நாளைக்கு முன்னர் பூரணையின் அண்ணனுக்கு குழந்தை பிறந்ததென்று கிழவனும் கிழவியும் சென்றிருந்தார்கள். பூரணை மட்டும் வீட்டில் இருந்தான். வழமைபோல் ஒருதரம் அல்லது இருதரமே வெளியே போய்வருவான். எப்போதும் போல ஒருவருடனும் பழகுவதில்லை. அவன் நடையில் மட்டும் ஒருவேகம். எதற்கான அவசரமோ? முன்னோக்கிய இலக்கற்ற பார்வை. . .?

இரவு அந்தப் பெண்ணுக்கு தாகமாய் இருந்தது. அவளது மகன் உறங்கிக்கொண்டிருந்தான். அவள் நண்பன் பூரணையும் ஆழ்ந்த உறக்கம். எப்படி எழுப்புவது. இந்த இருட்டில் எப்படி தண்ணிய தேடிப்பிடிப்பது? இருட்டில் கால் இடறியது. “ஐயய்யோ மகனில விழுந்திடுவமோ. . .?” பாவம் மகன் இடையில் எழும்பி அழக்கூடாது. நான் இவன அழவைப்பன், கரச்சல் படுத்துவன் என்றுதானே வீட்டில் மகன் நெருங்கவிடல்ல. தூக்க விடல்ல. கொங்ச விடல்ல. என்ன தனிய அடச்சி வைச்சாங்க.

என்ற பிள்ளைய நான் கொஞ்சுவன். அவனோட விளையாடுவன். எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ஒருத்தரும் இல்லாத நேரமா பாத்து தம்பிய கூட்டித்து ஓடி வந்தன். தண்ணிக்காக அழவிடுறதா. . .? வெளியில எங்காவது போய் குடிப்பம். தடவித் தடவி மெதுவாய் வெளியே வருகிறாள்.

பக்கத்து வீட்டு தெருக்கதவை தள்ளுகிறாள். அது பூட்டி உள்ளது. என்ன செய்யலாம்? கூப்பிட்டா சத்தம் பெரிசா கேட்கும். தம்பி எழும்புவான். பாதிநித்திரையில் எழும்பினா அழுவான். பாவம். ம்... கல்லால வீட்டுக்கு ன்றிவம். ஆக்கள் எழும்பி வந்து கதவை திறக்கட்டும். தண்ணி குடிக்கலாம். தெருவிளக்கின் வெளிச்சத்தில் கல்தேடி கைநிறைய கல் பிறக்குகிறாள். வீட்டின் கூரையில் கல் ன்றிகிறாள். நாயின் குரைப்பும் வீட்டிற்குள் சலசலப்பும் கேட்கத் தொடங்குகின்றது. “ஐயய்யோ நாய் பாய வருகிறதே” பெண் ஓடுகிறாள். இரு வீடு தள்ளி ஒரு வீட்டுக்கு கல் ன்றிகிறாள். அங்கும் அப்படியே... எந்த வீட்டில் நாய் இருக்காது. . . எல்லா வீட்டுக்கும் கல் ன்றிஞ்செறிஞ்சே ஓடுவம். நாய் இல்லாத வீட்டில தண்ணி குடிக்கலாம். முழு வீட்டிலும் கல்லெறி. அந்த நடுச்சாமத்தில் ஊரே கிடுகிடுக்கிறது. “அந்தப் பைத்தியம், பிடி அவள...” திரும்பிப் பார்க்கிறாள். ஐயோ எல்லாரும் ஓடி வாராங்களே... தம்பி எழுப்பி அழுறான் போல. அவன அழவைச்சதுக்கு என்ன பிடிச்சி வீட்ட கொடுக்கப்போறாங்க. ஓடுவம்... யாரையும் எழுப்பாமத் தான் தண்ணி குடிக்கிற. எப்படி.... வரக்குள்ள பாத்தன் பாலம், அதுக்குக் கீழ நிறைய தண்ணீ....

நான் காலையில் வேலைக்கு வருகிறேன். பூரணையின் வீட்டைக் கடக்கும்போது பார்க்கிறேன். தெருக்கதவு வீட்டுக்கதவு எல்லாம் திறந்துள்ளது. வெளியே பூரணையும் சிறுவனும் பக்கத்தில் பக்கத்தில் கதிரை போட்டு அமர்ந்துள்ளார்கள். அருகில் இரு “வேக்” உள்ளது. அதிலொன்று அந்தப்பெண் நேற்று கையில் வைத்திருந்தது. எங்கே செல்லப் போகிறார்கள் இவர்கள். அந்தப் பெண் எங்கே...? யாருக்காக காத்திருக்கிறார்கள்?

மதியச் சாப்பாட்டிற்கு வீட்டிற்கு சென்று வரும்போது பூரணை வீட்டைப் பார்க்கிறேன். இன்னும் அவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். பெண் இல்லை. ‘நாங்க தம்பிர அம்மா வந்ததும் போறம் சேர்’ நான் கேட்காமலே பூரணை சொல்கிறான். எங்கே அந்தப் பெண்... இரவு துரத்தியதில் ஓடி விட்டாளோ....

இன்று ஒருவேன் வந்திருக்கிறது. இரண்டுநாளில் திருத்தி திருப்பி கொடுக்க வேண்டும். ‘பாவமடா மச்சான்’ நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன். நண்பன் நிற்கிறான். “யார் பாவம்” நான் கேட்கிறேன். நேற்றிரவு இதால வீட்டுக்கெல்லாம் கல் எறிஞ்சி ஓடினாளே ஒரு விசரி அவள்தான்டா மச்சான் அநியாயமா செத்து மிதக்கிறாள். மனம் திக்கென்கிறது. நண்பன் தொடர்கிறான், இப்படியே ஓடி என்ன நடந்ததோ பாலத்தில குதிச்சிருக்காள்... மீன்பிடிக்க போன தோணிக்காரனுகள் இப்ப சவமா மிதக்கக்குள்ளதான் கண்டிருக்கானுகள். கரையில் இழுத்துப் போட்டுக்கிடக்கு... அவள கெடுத்துப் போட்டும் ஆராவது ஆத்தில தள்ளினான்களோ.... முடிக்காமல் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான்.... எனக்கு நெஞ்சு காய்ந்து கொண்டிருந்தது. அவள் வருவாள் என்று காத்திருக்கும் பூரணை அருகில் அவள் குழந்தை, அந்தக் கண்களில் இருக்கும் எதிர் பார்ப்பு, காலம் கொடுக்கப்போகும் ஏமாற்றம். மனம் முழுக்க கவலை வேகமாக பரவ கண்களில் நீர் சுரக்கிறது. நான் அழக்கூடாது. ஆண் அழுதால்... அவஸ்தையுடன் நண்பனிடம் இருந்து அழுகையை மறைக்க வேறுபுறம் முகம் திருப்பி வேலையில் ஈடுபடுவதாய் நடிக்கின்றேன். எனக்குள் எழுந்த மாணுடத்தின் உயிர் பெருமூச்சு ஒன்று வெறுமையாய் உள்ளே அடங்கிக் கொள்கிறது.

விஜயலக்ஷ்மி சேகர்

தோழிக்கு!

சின்னச் சின்ன வட்டமிட்டு
அதற்குள்ளே சிறை இருந்து
உன்னுடைய வாழ்வினை
நீயே சிதைக்கலாமா?

தோழி!

உன் கடந்த காலம்
கசப்பாக
அவர்கள் தான் காரணம்
என உரைத்து,
நிகழ்கால கதவுகளை
அடைத்துவிட்டு
முலைக்குள் முடங்குதல்
எது வரைக்கும் நீடிக்கும்? . . .

யாருக்கு யார் அடிமை?
அடுப்படி தொட்டு
அரசியல் வரைக்கும்
சமத்துவம் வளர்ந்த பின்னே,
சம்பிரதாயக் கட்டிலிலே
ஏன் இன்னும்
வீண் உறக்கம்? . . .

தோழி

கொஞ்சம் விழித்தெழு!
இன்று நீ அடிமையானால் - நாளை
உன் சந்ததியே
கோழையாகும். . . ஜாக்கிரதை!

எமக்காய்

யாரோ சொன்னார்களாம் -
'ஆண்கள் அழக்கூடாது' - நீயும்
உனக்குள் சோகத்தைப்
புதைத்துப் புதைத்தே . . .
தொலைந்தது போனாய்.

யாரோ சொன்னார்களாம்
'பொம்பள சிரிச்சாப் போச்சு . . .' என்று
சந்தோசங்களைக் கூட
நியாயமாய்
சுவாசிக்கத் தெரியாமல்,
சோகத்தின் சாயலை
எப்போதும்
போர்த்திப் போர்த்தியே
புதைந்து போனேன் நானும் . . .

அவர்கள் சிரிப்பார்களே?
அவர்கள் ஏசுவார்களே?
எல்லாமே 'அவர்கள்' மயத்தில்
நம்மை நாமே
இழந்து போகிறோம்.

நமக்காக நாமே
ஒரு பொழுதேனும்
வாழ்ந்து பார்க்கலாமே?
நிறைவாய் இருப்பின் -
தொடரடும் நமது
புதிய பயணம் எமக்காய் . . .

S. சுதாகிரி

குடும்ப வாழ்க்கையும் பெண்களும்

விஜயகுமாரி முருகையா

குடும்பம் ஒரு பெண்ணும் ஆணும் சேர்ந்து வாழ்வது. ஒருவருக் கொருவர் புரிந்துணர்வுடன் நடந்து கொள்ளல், வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளல், குழந்தை வளர்ப்பில் இருவரும் பங்குகொள்ளல், இவ்வாறு நடந்து கொள்ளுதல் மூலம் குடும்ப வாழ்க்கை சிறப்பாக இருக்கும். நல்ல சமுதாயம் உருவாக வழிவகுக்கும். ஆனால் எமது சமுதாயத்தில் திருமணம், குடும்பவாழ்க்கை என்றால் ஆண்கள் விளையாட்டாக எடுத்துக் கொள்கின்றார்கள். கடந்த வருடங்களில் கணவன்மாரால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் அதிகமாக எமது நிறுவனத்தில் உதவி நாடியுள்ளனர்.

எமது சமுதாயத்தில் இது ஒரு பாரிய பிரச்சினையாக உள்ளது. நான்கு ஐந்து பிள்ளைகள் பிறந்தபின்னும் கணவன்மார் மனைவியுடன் சண்டை பிரித்துவிட்டு இலகுவாக குடும்பத்தை கைவிட்டு செல்லுகின்றார்கள். அதன்பின் பெண்கள் பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்பதற்கும், பிள்ளைகளின் சாப்பாடு, உடை, பாடசாலை செலவுகள் எல்லாவற்றையும் தனித்து பொறுப்பு எடுக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது. ஆனால் கணவன்மாரோ சுகமாக பொறுப்பற்று வேறு திருமணம் முடித்து வேறு மாவட்டத்தில் சென்று வாழ்ந்து கொள்கின்றனர். ஓர் ஆண் ஓர் பெண்ணை திருமணம் முடித்தால் மனைவியையும், குழந்தைகளையும் பராமரிக்க வேண்டிய கடமை திருமணச் சட்டத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு பராமரிக்க தவறினால் சட்டத்தின் முன் தண்டனை வழங்கப்படல் வேண்டும். இன்று கணவன்மாரால் கைவிடப்பட்ட பல பெண்கள் எமது நிறுவனத்திடமும் வேறு சட்டத்தரணிகளை நாடியும் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவதை நாம் காணக்கூடியதாய் உள்ளது. மட்டக்களப்பு நீதிவான் நீதிமன்றில் பராமரிப்பு வழக்குகள் நாளுக்குநாள் பதியப்பட்டு வருகின்றது அதிகரிக்கப்படுகின்றது.

உதாரணமாக சீல வழக்குகளை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

சம்பவம் :-

சின்ன ஊறணியைச் சேர்ந்த 30 வயதுப் பெண் திருமணம் முடித்து 5 பிள்ளைகள் உள்ளனர். கணவர் தொடர்ந்து மதுபாவித்து விட்டு மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் அடித்து துன்புறுத்தியுள்ளார். இதனால் கடந்த 5 வருடமாக பிரிந்து வாழ்கின்றார்கள். வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. மனைவி பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க கணவர், 3வது பிள்ளையை விலைபேசி

விற்பதற்கு முயற்சி செய்துள்ளார். இதனை அறிந்த மனைவி, பிள்ளையை தேடிச்சென்று மீள்பெற்றுள்ளார். தற்போது அந்தப் பெண் வீட்டுவேலைக்கு சென்று மாதம் 400/= சம்பளம் எடுத்து ஐந்து பிள்ளைகளையும் படிப்பித்து சாப்பாடு ஏனைய செலவுகளையும் சமாளித்து வருகின்றார். வழக்கு மட்டக்களப்பு நீதிமன்றில் பதியப்பட்டு ஐந்து வருடங்கள் ஆகியும் இதுவரை எதிராளியை கண்டுபிடித்து தண்டனை வழங்கப்படவில்லை.

சம்பவம் :-

பார்வீதியைச் சேர்ந்த 36 வயது பெண். 7 பிள்ளைகள் உள்ளனர். கணவனால் அடித்து துன்புறுத்தப்பட்டு மட்டக்களப்பு பொது வைத்திய சாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்றுள்ளார். பாரதூரமான காயங்கள் ஏற்பட்டன. கணவர் கோயில் கடமைகள் புகுகின்றார். தற்போது வேறு பெண்ணுடன் உறவு வைத்துள்ளதாக மனைவி முறைப்பாடு செய்துள்ளார். கணவர் தற்போது வேறு மாவட்டத்தில் வசித்து வருகின்றார். பிள்ளைகளை பராமரிப்பதில்லை.

சம்பவம் :-

36 வயதுடைய ஆசிரியை. 4 வயதில் ஆண்குழந்தை உள்ளது. இவரது கணவர் குடித்துவிட்டு மனைவியை சந்தேகத்தின் பேரில் தினமும் அடித்தும், துன்புறுத்தியும், பாலியல் ரீதியாக கொடுமைப்படுத்தியும் வந்துள்ளார். இவர் வெளிநாடு ஒன்றிற்கு வேலை பார்க்கச் சென்று மனைவி மேல் கொண்ட சந்தேகத்தின் காரணமாக நாடு திரும்பி மேலும் மனைவியை பாலியல் ரீதியாக சித்திரவதைப்படுத்தியுள்ளார். மனைவி இவரிடமிருந்து சட்டப்படி விலக நீதிமன்றில் முறையிட குழந்தையை பலவந்தமாக தாயிடம் இருந்து பிரித்துசென்று கூடாத பழக்கங்கள் பழக்கியுள்ளார். நீதிமன்றில் பிள்ளையை வாங்கிக் கொடுக்க வாதாடிய சட்டத்தரணி காலதாமதமாகவே குழந்தையை பெற்றுக்கொடுத்துள்ளார். எனினும் உணர்வு பூர்வமான நியாயம் மனைவிக்கு கிடைக்கவில்லை.

சம்பவம் :-

சேத்துக்குடாவை சேர்ந்த 29 வயது பெண். திருமணம் முடித்து 3 பிள்ளைகள். ஒருபிள்ளை 8 மாதம் கற்பமாய் இருக்கும்போது கணவர் வெளிநாடு போவதாக கூறி உடமைகளை விற்றுக்கொண்டு சென்றுள்ளார். போன நாட்களில் இருந்து தான் போய்விட்டதாக போன் மூலம் மனைவியுடன் கதைத்துள்ளார். ஒரு வருடத்தின் பின் தனது கணவன் வெளிநாடு போகாமல் கொழும்பில் இருப்பதை அறிந்து கொழும்பிற்கு சென்றபோது

கொழும்பைச் சேர்ந்த பெண்ணுடன் குடும்பமாக வாழ்வதை நேரடியாக அறிந்தார். தற்போது வழக்கு தாக்கல் செய்துள்ளார். முதலாவது தவணை அன்று மூன்றாவது குழந்தை பிறந்தது. மூன்று குழந்தைகளையும் வளர்க்க மிகவும் நாளுக்கு நாள் சிரமப்படுகின்றார். கௌரவமான சமுதாயத்தில் இப்படியான பாரிய பிரச்சினைகள் பற்றி யாரும் கவனம் எடுக்காது இது குடும்பப்பிரச்சினை யாரும் தலையிடக்கூடாது. வெளியில் பேசக்கூடாது என்று இலகுவாக மறைத்துக்கொள்வது வழக்கமாக இருக்கின்றன.

கிராம மட்டங்களில் வேலை செய்யும் நிறுவனங்கள் அரசாங்க, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இதுபற்றி கவனம் எடுக்க வேண்டும். எல்லா மட்டங்களிலும் விழிப்புணர்வு திட்டம் அவசியமாக உள்ளது. பாதுகாப்பு உத்தியோகஸ்தர்கள் கூட பெண்கள் உதவி நாடும்போது சரியான முறையில் விசாரணை செய்வதில்லை. சம்பந்தப்பட்ட நபரை கண்டுபிடிக்க தாமதம். இப்படியான பிரச்சினைகளை இனங்கண்டு சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். குறித்த நபர்களை மாற்றியமைக்க முயற்சி செய்தல் வேண்டும்.

நிகர்

திசோ

ம.மா.நு.மெராயா தமிழ் வித்தியாலயம்,
லிந்துல.

மேலாதிக்கக்காரர்களால் பெண்கள் அடக்கப்பட்டு சுயமிழந்து, அடிமைகளாக நடாத்தப்படுகின்றார்கள். இது இன்றோ? நேற்றோ? தோன்றியதல்ல. காலங்காலமாக சமூகக் கட்டுமானத்தின் அடிப்படையில் குடும்பப் பின்னணியில் இவ் அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்பட்டுக்கொண்டே வருகின்றது. பெண்களைக் கீழ்நிலைப்படுத்துவதிலும் ஆண்கள் மேலானவர்கள் என்ற எண்ணக் கருவை வளர்ப்பதிலும் குடும்பம் முக்கியமான தாக்கத்தை பெண்கள் மனதில் உண்டு பண்ணுகின்றது.

இதை மனதிற்கொண்டு பாரதியாரின் நம்மைப்பிடித்த பிசாசினை அடித்துத் துரத்தினோம் ... பாடலின் கருத்துக்கமைய இவ்வளிக்கை நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

- அப்பா :- பெண் பிள்ளைகள் அடக்கமாக இருக்க வேண்டுமென நினைப்பவர்.
- அம்மா :- பெரியோர் புத்திமதிகளை கேட்டுக்கொண்டு அடக்கமாக பெண்கள் இருக்கவேண்டுமென எண்ணுபவள்.
- மகன் :- விளையாட்டுப்பிள்ளை. எதையும் கேள்வி கேட்பவன்.
- மகள் :- தன் விருப்பப்படி நடக்க விரும்புபவள்.
- பெண் 1 பெண்கள் விழிப்புணர்வுடன் செயற்படவேண்டுமெனவும்,
பெண் 2 :- சமூகத்தால் தங்கள் உரிமைகளை பெற்றுக்கொள்ள
பாடகி முற்படுபவர்கள்.
- ஆண்
பாடகன் 1 :- ஆண்களுக்கு கீழானவர்கள் பெண்கள் என்ற கருத்துடன்
பாடகன் 2 :- சமூகக்கட்டுமானத்தை முன்னிறுத்துபவர்கள்.
- சமூகம் :- மக்களின் கருத்தை ஏற்று பெண்கள் ஆண்களுக்கு சேவகம் செய்யப்பிறந்தவர்கள் என்பதைக் கடைப்பிடிக்கும் கருத்துடையவன்.

உரைஞர் - (கவிதை நடை)

பெற்றவளாய் சோதரியாய்
பெண்களை அடக்கி விட்டோம்
வீட்டுடன் பூட்டி
ஏட்டையும் மறைத்து
கொல்லத்துணிவின்றி ஆட்கொண்டோம்.

பெண்ணினமே,
பெண்ணினமே,
இமைமூடி இளைப்பாற
இன்னமும் நேரம் கேட்கின்றாயா?
விலங்குகளை உடைக்க
ராகுகாலம் பார்க்கின்றாயா?

பாடல் :

ஆண்டாண்டு காலமதாய் நாம் அடக்கப்பட்டு வாழ்ந்தோம்
அம்மா பாட்டி அக்கா தங்கை அடங்கிப் போன
வாழ்க்கை (ஆண்டாண்டு)

எங்கள் அக்கா அன்னையுமே
பெண்ணாய்ப் பிறந்து அடக்கப்பட்டார்.

விலங்குகள் மாட்சி, வீட்டினுள் பூட்டி
கட்டிப்போட்டுப் பார்த்தோமே. (ஆண்டாண்டு)

உரைஞர் - பெண்களாய்ப் போனவர்களை எழுந்து கொள்ளவோ, நிமிர்ந்து
கொள்ளவோ யாரும் அனுமதிப்பதில்லை. நல்லதோர் வீணைசெய்தே
அதை நலங்கெடப் புழுதியில் எறிவதுண்டோ

(மகனும், மகளும் விளையாடித்திரிதல். மகன் அம்மாவின் மின் ஒழிந்து கொள்ளுதல்.
அக்காவரும் போது மகன் அம்மாவைத் தள்ளிவிட்டு ஓடும் வேளையில் அப்பாவுடன்
மோதுதல். அக்காவும் மின்னே ஓடி வருதல்)

அப்பா - துள்ளாதே, அவனுடன் சேர்ந்து ஆடாதே.

அம்மா - முக்கியமாக மரத்தில் ஏறாதே
அமைதியாக பெண்பிள்ளையாக இரு. இவளை இப்போதே
வளைத்தால் தான் முடியும்.

- மகன் - நீங்கள் அவனுக்கும் அறிவுரைகள் கூறலாம். அவனுக்குக் கூட வளையக்கூடிய வயது என்பது தங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும் என நினைக்கின்றேன்.
- அம்மா - எதிர்த்துக் கதைப்பது உன் வழக்கமாகி விட்டது. நீ பெண்பிள்ளை என்பதை ஞாபகப்படுத்துகின்றேன்.
- மகன் - பெண்பிள்ளை என்றால்....
- பாடகன்2 - அடங்கி நடக்க வேண்டும்.
- ஆண் - ஆமாம் இவள் பெண்பிள்ளை. எதிர்த்துப் பேசக்கூடாது.
- பெண் 2- அப்படியானால்
- அப்பா - வாயை மூடி மூலையுள் கிடக்கவேண்டும். அதற்கும் சமையலறைதான் சரியான இடம்.

(ஒடி வரும்போது விழுந்து மகன் அழுதல்)

- பாடகன்1 - இவன் பெண்பிள்ளை மாதிரி அழுகின்றான்.
- அப்பா - பெண்பிள்ளையைப் போல அழுவதை நிறுத்து.
- அம்மா - ஆண் என்றால் துணிவாக இருக்கவேண்டும். உன் அக்காவையும் நீதானே கவனிக்கவேண்டும்.
- மகன் - நானா?
- அம்மா - நீதான், அவளுக்கு தனியேசெல்லப் பயம். நீதான் காவலுக்குச் செல்லவேண்டும்.
- மகன் - நான்தான் காவலுக்குச் செல்லவேண்டுமாம். அப்படியானால் நான் வீரமானவன். (யோசித்தல்) எனக்கு எப்போது துணிவு வந்தது.
- உரைஞர் - பெண்கள் கோழைகள் என்றால். ஆண்களுக்கு எப்போது துணிவு வந்தது.
- அம்மா - ஆணாய்ப் பிறக்கும் போதே ஓட்டி வந்தது. என் சிங்கக்குட்டி.
- மகன் - நான் சிங்கக்குட்டி அக்கா
- அப்பா - அவள் துணிவில்லாதவள். பெட்டைக் கழுதை.
- மகன் - நான் சிங்கக்குட்டி. அக்கா பெட்டைக் கழுதை.
- பாடகி - ஆண் - சிங்கம். பெண் - கழுதையா?
- பெண்1 - நாங்கள் கழுதைகளா?
- சமூகம் - நிச்சயமாக, பாரங்களையெல்லாம் சுமக்க வேண்டியவர்கள் என வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்கள்.
- பெண்2 - நாங்கள் வலிமையற்றவர்கள் என நீங்கள் கருதுவதால் எங்களால் அது எப்படி முடியும்.

- ஆண் - சமக்கத்தான் வேண்டும். அது உங்களுக்கான எழுதப்படாத விதி.
- மகன் - இதையெல்லாம் உங்களுக்கு அறிவிப்பது யார்?
- ஆண் - நாங்கள் தான். எல்லோரும் சேர்ந்து,
- அம்மா - நாங்களும்தான்.
- சமூகம் - நான்தான் சகலமும் தீர்மானிப்பவன். ஆண் வீரமானவன். துணிவுள்ளவன். வலிமையனவன். உழைப்பவன். உலக மே வீடு அதனால் அவன் சிங்கம்.
- பெண்2 - அப்படியானால் பெண்.
- சமூகம் - பயந்தவள், கூச்சம் - மென்மை கொண்டவள் - சமைக்க வேண்டியதும், கணவனுக்கு சேவகம் செய்யவேண்டியதும் அவளது தொழில்.
- பாடகன்1 - உடைகளைக் கழுவவேண்டியது.
- சமூகம் - குழந்தையைச் சமக்க வேண்டியதும் கூட. வீடுதான் அவள் உலகம். பாரத்தைச் சமப்பதால் கழுதை.
- எல்லோரும் - இது சரியான பகுப்பு.
- பெண்2 - இல்லை, இல்லை, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நாங்கள் அவ்வாறு வளர்க்கப்பட்டோம். நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம். உங்கள் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.
- பாடகன்1 - இதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றோம்.
- பெண்1 - முடியாது. ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆணுக்குப் பெண் சமமானவள்.
- பாடகன்2 - ஆணுக்கு பெண் சமனா?

(பாடகன்2, மகன், மகளைத் தூக்கிப் பார்த்தல் மகன் தூக்க முடியா நவாறு காலை அழுத்தி நின்றல்)

- பாடகன்2 - இல்லையில்லை, ஆண் பலசாலி மட்டுமல்ல. புத்திசாலியும் கூட.
- எல்லோரும் - ஆண் பலசாலி - புத்திசாலி.
- பாடகி - பெண்களும் கூட. நீங்கள் மறந்துவிட்டு பேசுகின்றீர்கள். உங்களால் முடியுமானால் நிரூபிக்கலாம்.
- பாடகன்1 - நாங்கள் பயந்தவர்களல்ல. சவாலுக்குச் சவால்.
- சமூகம் - சரி. உங்கள் இருவருக்கும் போட்டி நடத்தப்போகின்றேன். கூடுதலாக சேகரிப்போர் வெற்றிபெற்றவர்களாகும்.

(ஆண்களும், பெண்களும் இருயிரீவாக நின்று போட்டி நடப்பதாக சைகை பண்ணுதல்)

அப்பா	-	அம்மா
மகன்	-	மகள்
ஆண்	-	பெண் 1
பாடல் 2	-	பெண் 2
பாடல் 3	-	பாடல் 1

உரைஞர் அழைத்தல் - ஆசிரியர் - பெண்கள் வெற்றி
 வீட்டுவேலை - யாரும் எடுக்காதிருத்தல்.
 சாரதி - ஆண்கள் வெற்றி.
 வைத்தியர் - பெண்கள் வெற்றி.
 கல்வி - பெண்கள் வெற்றி.

(பெண் பகுதி வெற்றியடைவதைப்போல் காட்டுதல்)

சமூகம்- பெண்களும் ஆற்றலுடையவர்கள். இனி அறிவையும், பலத்
 தையும் பரிசோதிப்போம்.

(பெரிய கல்லைத் தூக்கி வைத்தல். ஆண்கள் ஒவ்வொருவராக மூவர் தூக்கமுயன்று
 முடியாது போதல்)

பாடல்- எங்கள் ஆற்றலுக்கொரு குறைவில்லை
 அறிவுக்குத்தான் பஞ்சமில்லை
 நம்ம அடக்கி வைத்தரு யாரு?
 தலையை நிமிர்த்தி பாரு
 இனி தோல்வியேது சேரு

(ஒன்று சேர்ந்து பெண்கள் எல்லோரும் பாறையைத் தூக்கி எறிதல்)

பாடல்- குட்டக் குட்டக் குனிந்து நின்றால்
 குட்டுகின்றவன் ஓய மாட்டான் - 2
 கையிருக்கு பலயிருக்கு.
 பெண்கள் என்ன ஜடமர்? - 3
 சக்தி யிக்க குலமே.
 அது ஒன்றா சேர்ந்தால் பலமே.
 நித்தம் நித்தம் உலகு தோண்டி
 இரட்டை வேட நியாயங்களில்

ஆணுக்கு ஒரு நீதி சொன்னால்
பெண்ணுக்கும் அது உண்டா? - 3
நீதி என்று சொல்வோம்.
அதைப் பொதுவில் வைத்து வைவோம்.

- உரைஞர்- (கவிதை நடையில்)
ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்று
எண்ணி இருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
- மகள் - என்னைப் படிக்க வைத்திருந்தால் இன்னமும் சாதித்திருப்
பேன்.
- அம்மா - கீழ்ப்பதைத்தவிர எதுவும் நடந்திருக்காது.
ஆண்/அப்பா- அது உண்மை.
- அப்பா - அதைத்தவிர எதுவும் நடந்திருக்காது.
- ஆண் - பெண் புத்தி பின் புத்தி
- மகள் - படிக்க வைத்திருந்தால் தெரிந்திருக்கும்.
- பெண் 1 - எங்களைப் படிக்கவிடாமல் செய்த பெருமை உங்களுையே
சாரும்.
- அப்பா - ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது. நீ சமைக்கப் பழகி
னால் போதும்.
- பெண் 2 - சமைப்பது மட்டும் தான் பெண்களது வேலையா?
- அம்மா - அதைவிட பெரிதாக எதுவும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியாது.
மகள் - உனக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். நீ அவ்வாறு வளர்க்கப்
பட்டாய். என்னையாவது கட்டிப்போடாமல் விடு.
- அப்பா - நீ பெண் என்பதை மறந்து விடுகின்றாய். அமைதியாய் பேசு.
உரத்துப் பேசக்கூடாது.
- சமூகம் - பெண்களை உரத்துப்பேச அனுமதிக்கக் கூடாது.
அப்பா - எதிர்த்துக் கதைப்பதை நிறுத்து. உன்னிடம் ஆலோசனை
கேட்கவில்லை. வாயை அடக்கி வைத்துக்கொள். அடுப்பை
ஊத அதைப்பயன்படுத்தலாம். அது தொடர்பில் எங்களுக்கு
ஆட்சேபனையில்லை.
- பெண் 2- முடியாது.
எங்களைப் பற்றி - பெண்மையைப்பற்றி நான் தெளிவுபடுத்த
வேண்டும்.
- பாடகன் 1 - பெண்மை. (தேடுதல்)
பெண்மை
- எல்லோரும் - பெண்மை. (தேடுவதுபோல் பாவனை செய்தல்)

- பாடகன் 2 - பெண்மையைத் தேடுகின்றீர்களா? அது கிடைக்காது.
எப்போதோ தொலைந்து போனது.
- ஆண் - நீங்கள் தேடுங்கள் எங்காவது இருக்கலாம்.
- உரைஞர் - பெண்மை என்றால் என்ன?
அதுபற்றி ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கருத்துண்டு.
என்னைக் கேட்டால் ...
- ஆண் - வேண்டாம் வேண்டாம். உனது அபிப்பிராயம் எமக்கு வேண்டியதில்லை.
(சபையை நோக்கி) உங்களின் கருத்தே எமக்கு வேண்டும்....
நீங்கள்.. நீங்கள்....
(அப்பாவை நோக்கி) சரி நீங்கள் கூறுங்கள்.
- அப்பா - அடக்கம் அமைதி ... அமைதியாக இருக்க வேண்டும்.
- அம்மா - ஆணைப் பேணிக்காக்கவெனப் பிறந்தவள்.
- பாடகன் 2 - சமைப்பது, குழந்தை பெறுவது அவள் தொழில்.
- ஆண் - நீங்கள் ஏதாவது
- சமூகம் - நிச்சயமாக,
அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்புக் கொண்டவள். நிலம் பார்த்து நடத்தல் வேண்டும். புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் பாருங்கள் பெண்கள் குணங்களை.
- ஆண் - இப்போது தலைமயிரை வெட்டிவிட்டு அலைகிறார்களே அது பற்றி...
- சமூகம் - ஆண் தன்மை கொண்டவர்கள். அடங்காதவர்கள் அவர்களை பெண்களாக ஏற்கமுடியுமென என்னால் கருத முடியாது.
- பெண் 2 - ஐயோ, இது கொடுமை, கொடூரம். நான் பெண் இல்லை யா?... நானும் பெண்.
- பாடகன் 2 - பெண் என்றால் அங்கலட்சணம் வேண்டும். உனக்கு அது இல்லை.
- பாடல் :
பெண்ணில்லை, பெண்ணில்லை இவள்
பெண்ணாய் ஏற்றிட முடியாதவள்
ஆண்களைப் போல தலையும்
நிமிர்ந்து போகும் நடையும்
அச்சமில்லா திரும்
அடக்கமில்லா பேச்சும்
பெண்ணில்லை பெண்ணில்லை இவள்
பெண்ணாய் ஏற்றிட முடியாதவள்

ஆண் தன்மையானவள்
இவள் ஆண் தன்மையானவள்.

பெண் 1 - இவள் பெண் என்பதை ஏற்க வேண்டும். தலைமயிரை வைத்து மட்டுமே பெண்களை இனங்கண்டு கொள்ள முடியும் என நினைக்கின்றீர்களா? அவளது உடல் அதைக் காட்டும்.

சமூகம் - (பெண் 2ஐ உற்றுநோக்குதல்)

இதனால் சகலமானவர்க்கும் இவள் பெண் என்பதை தெரியப்படுத்துகின்றேன்.

பாடகன் 1 - இவள் பெண்ணாம்.

பாடகன் 2 - (பெண் 2ஐ உற்றுநோக்கி வீட்டு)

பாவனை உடல் இவள் பெண்தான்.

ஆண் - பெண்தான் ஆனால் ...

பெண் 1 - என்ன ஆனால்

ஆண் - அதாவது கற்பை இழந்தவள் எனக் கருதுகின்றேன்.

பாடகன் 2 - இருக்காது

ஆண் - உனக்குத் தெரியாது.

அப்பா - இவன் சின்னவனாய் இருப்பதால் அதைப்பற்றி அறிந்திருக்க நியாயமில்லை. (ஆணை நோக்கி)

நானும் அப்படியே நினைக்கின்றேன்.

பாடகன் 2 - எப்படி உறுதியாக கூற முடிகின்றது உங்களால்.

ஆண் - இவள்.... இவள்.... ஒருவனைக் காதலித்திருக்கின்றாள்.

அப்பா - அத்தோடு முடியவில்லை. திருமணம் முடித்தது காதலித்தவனை இல்லை. காதலித்தவன் இல்லாத வேறு ஒருவனையே மணந்து கொண்டாள்.

பெண் 1 - இது சாதாரண விடயம்.

சமூகம் - இல்லை. காதலித்தவனையே மணக்க வேண்டும். அதிலும் பெண்கள் மாறவே கூடாது. அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை.

அம்மா - ஆண்கள் மாறமுடியுமா?

சமூகம் - அவர்கள் எத்தனை பேரையும் காதலிக்கலாம். எத்தனை பேரையும் மணக்கலாம்.

- பாடகி - ஆண்களுக்கு கற்பு இல்லையா?
- பாடகன்1 - அது பெண்களுக்கு மட்டுமே உரியது.
- பெண்1 - ஆண்களுக்கு ஒழுக்கம் தேவையில்லை எனக் கூறுகின்றீர்களா?
- ஆண் - பெண்களுக்கு இல்லை என்கிறோம்.
- பெண்2 - இது அநியாயம். பெண்கள் சபிக்கப்பட்டவர்களில்லை. அவர்களுக்கும் உணர்ச்சிகள் உண்டு. உரிமைகள் உண்டு. எனை சீதனம் என்றபெயரில் அடக்கமுற்பட்டார்கள். அதிலிருந்து மீண்டேன்.
- பெண்1 - நாங்கள் மட்டும் எதற்காக அடங்கி நடக்க வேண்டும்.
- பாடகி - எங்கள் உணர்ச்சிகளையும் நீங்கள் மதிக்கப்படுகிக்கொள்ள வேண்டும். கற்பு என்பது ஒழுக்கம் சம்பந்தப்பட்டதால் ஆண்களும் அதற்கு கட்டுப்பட வேண்டும்.
- உரைஞர் - கற்பு நிலையென்று சொல்லவந்தார். அதை இருவர்க்கும் பொதுவில் வைப்போம். மாட்டை அடித்து வசக்கித் தொழுவினில் மாட்டும் வழக்கத்தை கொண்டுவந்தார்.
- அம்மா - நாங்களும் கூட மனிதப்பிறப்புக்கள். ஜடங்களோ, இயந்திரங்களோ அல்ல என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். மதிக்காவிட்டாலும் மிதிக்கவேண்டாம்.
- அப்பா - உனக்கெதற்கு மதிப்பு. வாயை மூடு கழுதை. சமையலறையைவிட்டு உன்னை யார் வெளியில் வரச்சொன்னார்.
- அம்மா - எங்களுக்கு யாரும் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. உங்களைப்பற்றி எங்களுக்குத் தெரியும். எங்களைத்தான் உங்களுக்குத் தெரியாது.
- அப்பா - ஏன் தெரியாது. உங்களை எப்படி வைத்துக் கொள்வதென்பதும் நன்றாகவே தெரியும். எனக்கே ஆலோசனை கூறுகின்றாயா?

(அம்மாவை இழுத்து அடித்தல் முடியைப் பிடித்து இழுத்துச் செல்லுதல்)

பெண்2 - நிறுத்து. பெண் ஆணுக்கு அடிமையல்ல. யாரும் யாருக்கும் அடிமையில்லை.

பெண்1 - அறிவு கொண்ட உயிர்களை அடிமையாக்க முயல்பவர் பித்தராம் நேறிகள் யாவினும் மேம்பட்டு மானிடர் நேர்மை கொண்டவர் தேவர்களாவார்.

- பாடகி - நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவதில்லையாம்.
- பெண் - ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவிலோங்கி இவ் வையம் தழைக்குமாம்
அடிபணிந்து வாழ்வதோ முடிவணங்கி வீழ்வதோ?
- பாடல் - அடி பணிந்து வாழ்வதோ.
முடி வணங்கி வீழ்வதோ.
துடி துடிக்கும் கரங்கள் இங்கு சமைத்து கிடப்பதோ.
முடிவெடுக்கும் மனங்கள் இங்கு மருண்டு தவிப்பதோ.
- எங்கள் உடல் மெலிதாகும்.
இதயம் என்ன துரும்போ சொல்
உயிருமென்ன கடும்பா?
உறுதி கொள் பெண்ணே
போனகாலங்கள் போகட்டும்
இனி புதியவரலாறு படைப்போம் -2
எழுந்திடு - துணிந்திடு - நிமிர் கொண்டிடு.
- பாடகி - சமூகமே நிமிர்ந்து நடக்க விடு. சுயமாக பெண்ணை தீர்
மானம் எடுக்கவிடு.
- மகள் - பெண்களைப் பார்க்க மட்டும் வேற்றுக்கண்ணைப் பயன்
படுத்தாதே.
- உரைஞர் - நம்மைப் பிடித்த பிசாசினை அடித்துத் தூரத்தினோம்.
எங்களுள் பேதமில்லை. ஆணுக்கு பெண் நிகரென்போம்.
- அப்பா - நாங்கள் ஆதிக்கக்காரர்களல்ல. பெண்களை மதிப்பவர்கள்.
- பாடகன்1 - வேதம் படிக்கவும், நீதிகள் செய்யவும் பெண்களாலும் முடியும்
என்பது எங்களுக்கும் தெரியும்.
- மகள் - பட்டங்களாள்வதும், சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்.
- பெண்1 - குழந்தை பெறுவதுதான் கடினமான வேலை அதைச் செய்

பெண்2 - யும் பெண்களால் எதையும் செய்ய முடியும்.
சமைப்பதுதான் நுட்பமான வேலை அதைச் செய்யும் பெண்
களால் எதையும் செய்ய முடியும்.

ஆண் - சமத்துவம் பெற பெண்கள் மட்டும் சிந்தித்தால் போதாது.
ஆண்களும் உணர வேண்டும்.

மகன் - புறப்படுங்கள் சமத்துவ உலகம்காண.

பாடல்- தந்த தகிர்த தகிர்த தாம், திந்த திகிர்த திகிர்த தை
தந்த தகிர்த தகிர்த தாம், திந்த திகிர்த திகிர்த தை
தந்த தகிர்த தகிர்த தாம், திந்த திகிர்த திகிர்த தை

சந்தோசமாய் வாழப்போகின்றோம்
நாங்கள் இங்கு சந்தோசமாய் வாழப்போகின்றோம்.

தந்த தகிர்த தகிர்த தாம், திந்த திகிர்த திகிர்த தை
தந்த தகிர்த தகிர்த தாம், திந்த திகிர்த திகிர்த தை

முன்னர் காலப் பெண்ணைப் போலவே
இப்போதுமே முடங்கிக் கொண்டு வாழப்போறியா? - 2

இன்று வாழும் பெண்ணைப் பாரு
உயர்ந்துவிட்ட பெண்ணைப் பாரு - 2
அடுப்படிக்கு வெளியில் இங்கு எத்தனை பெண் வாழுவார்

சந்தோசமாய் வாழப்போகின்றோம்
நாங்கள் இங்கு சந்தோசமாய் வாழப்போகின்றோம் - 2

லிந்துல ம. மா. ரு. மெராயா தமிழ் வித்தியாலயத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட இந்
நாடகம் அவ்வித்தியாலயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுடன் கலந்துரையாடி
நாடக ஆசிரியர் திசேரா அவர்களால் எழுதி தயாரிக்கப்பட்டது.

பாத்திரங்கள்

01. சமூகம் - ப. விஜயகுமார்
02. உரைஞர் - இரா. வனிதாமலர்
03. பாடகன்-1 - பு. இரமேஸ்குமார்.
04. பாடகன்-2 - சு. யோகராஜா
05. பாடகி - பெ. சந்திரமதி
06. ஆண் - த. கோபிநாத்.
07. பெண்-1 - க. கோகிலவாணி.
08. பெண்-2 - செ. விக்னேஸ்வரி.
09. அப்பா - இரா. பிரதீபரன்.
10. அம்மா - மை. சிசிலம்குயின்.
11. மகள் - கு. சசிகலா.
12. மகன் - இரா. ஸ்ரீ ரஞ்சன்குமார்.

தயாரிப்பு நெர்யாள்கை
திசேரா

நன்றி (பாடல் வரிகள்)

மட்டக்களப்பு சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் -
பெண்களின் குரல் (ஒலி நாடா)

எங்கள் ஆற்றலுக்கொரு குறையுமில்லை...

சந்தோசமாய் பாடப்போகிறோம்...

பழமொழிகள்

சாந்திக்கு தூக்கம் வர மறுத்தது. வலுக்கட்டாயமாகக் கண்களை மூடினாலும் நித்திரைக்கும் அவளுக்கும் இடைவெளி அதிகமாகவே இருந்தது. தூக்க மயக்கத்தில் தனக்கு மேல் போட்டிருந்த மகளின் காலை மெல்லவாக எடுத்து, பாயின் மேல் வைத்துவிட்டு நெருப்புப்பெட்டியை எடுத்து விளக்கை கொளுத்திக் கொண்டு வெளியில் போய்விட்டு வந்தவள் படுத்துத் தூங்க மனமின்றி அவளது குடிசையின் நடுவில் நடப்பட்டிருக்கும் மரக்குற்றியில் சாய்ந்து கொண்டு கண்களை மூடி கற்பனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். திருவிழா நாள் என்பதால் றோட்டில் எந்நேரமும் சனநடமாட்டமாக இருந்தது.

கோவிலில் நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை ஒலிவாங்கி மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சிறிது நேரத்தில் “அல்லி அருச்சுனா” கூத்து இடம்பெறும் என அறிவிக்கப்படுகின்றது. இதைக் கேட்ட சாந்திக்கு தனது சிறுவயது ஞாபகங்கள் அந்த நேரத்திலும் மனதில் ஒருவித சந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணுகின்றது. இரவிரவாய் கூத்துப் பார்த்து பகல் முழுக்க அந்தக் கூத்தை அவர்கள் வீட்டில் அப்படியே ஆடுவார்கள். களியில் ஆடும் கூத்தர்கள் பாடல் ஆடல்களை மறந்தாலும் பகலில் ஆடும் இந்தச் சிறுவர்களுக்கு அவை ஒன்றும் தப்பாக்கணக்கு.

அல்லி அருச்சுனா நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. இனம்புரியாத ஏக்கத்தோடு கூத்துப்பாடல்களை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள் சாந்தி. நேரம் 12.00 மணியைத் தாண்டியிருக்கும் என மனம் எச்சரித்துக் கொண்டிருந்தாலும் நித்திரை என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை என அவளால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

நித்திரையில் அல்லியின் களுத்தில் தாலி கட்டியற்காக அல்லி அருச்சுனனோடு போரிடும் காட்சி அதனை மிகவும் ரசித்துக்கொண்டிருந்த சாந்திக்கு தனது நிலையையும் தொடர்புபடுத்தாமல் இருக்க முடியவில்லை. கிட்டத்தட்ட அல்லியின் நிலைதானே அவளுக்கும். ஆனால் அல்லியின் மணவாளன் அவளுக்குப் பொருத்தமாகத்தான் அமைந்திருக்கின்றான். ஆனால் அவள் வாழ்வில் . . . பெரிய கண்ணீர் துளி ஒன்று அவள் கையில் பட்டு அவளது ஆசைகள் போல் சிதறிக்கொண்டது. படங்களில், கதைகளில் தான் ஆரம்

பத்தில் தெரியாவிட்டாலும் பின்பு அவர்களுக்குப் பொருத்தமான கணவர்களாகவே அவர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் நிஜவாழ்வில் . . . அவளுக்கு ஓ . . . என்று அழவேண்டும் போல் இருந்தது.

அவளது கணவன் ராசனை சிறுவயதிலேயே அவளுக்குத்தான் என இருதரப்பினரும் சொல்லிவைத்ததாம் என்று, படிப்பின் வாசமே இல்லாத ராசனுக்கு சாந்தி வாழ்க்கைப்பட்டதில் இருந்து படும் துன்பங்கள் சொல்லில் அடங்குமா? அவள் எவ்வளவு கணவுகளோடு அந்த நாட்களில் இருந்தாள். O/L வரையும் அவளும் திவாவும் படிப்பில் எவ்வளவு போட்டியாக இருந்தார்கள். அந்தப் போட்டியே அவர்களது ஆழமான அன்புக்கு வித்திட்டது என்று கூறலாம். சாந்தியை திவா மிகவும் நேசித்தான். ஆரம்பத்தில் இடம் கொடுக்காவிட்டாலும் திவாவின் கலையார்வம், கலையார்வம் கொண்ட சாந்தியைக் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லைதானே. இவர்கள் சந்தோஷம் எல்லாம் சொஞ்சு நாட்களில் தான் நிலைத்தது. விசயம் தெரிந்த அம்மா ராசனை முடிக்க என்னென்னவோ சொல்லி அவளைச் சம்மதிக்க எவ்வளவுதான் பாடுபட்டாள். “இங்க பாரு சாந்தி நீ இதற்குச் சம்மதிக்கா விட்டால் என்ற பிணத்தில்தான் முழிப்பாய். அவரும் போனதுக்கு பிறகு அண்ணன் இல்லாவிட்டால் இப்படி நீ படிச்சிருப்பியா, இவ்வளவு திமிராக கதைப்பாயா? நான் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றமா” என்ற அம்மாவைத் தேற்ற எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு அவள் ராசனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு விட்டாள். சில நேரங்களில் சாந்திக்கு தான் செய்தது எவ்வளவு முட்டாள்தனம் என்று கூடத் தோன்றும்.

கஸ்ரப்படும் போது அம்மாவிடம் கூறி ஆறுதலடைவோம் என்று கூறினால், அம்மாவோ ஏதும் பழமொழிகள், இதிகாசங்கள் போன்றவற்றைக் கூறி வாயை அடைத்து விடுவாள். ஒருநாள் றோட்டில் தன்னோடு படித்த சிவாவைக் கண்டு கதைத்து சிரித்ததாம் என்று கணவனால் அவள் பட்ட அவஸ்தைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இதுபற்றி அம்மாவிடம் கூறியபோது ‘ஆண்பிள்ளையள் என்றால் அப்படித்தான். நாமதான் இறங்கிப்போக வேணும். சம்மாவா அந்தக்காலத்தவன் சொல்லி வைத்தவன். “பொம்பிள சிரிச்சாப் போச்சு, போயிலை விசிச்சாப் போச்சு” என்று. நான் எல்லாம் அந்தக் காலத்தில் அம்மா அகராதியை எடுத்துவிட்டா அதை நிறுத்துவதற்கே போதும் போதும் என்றாகிவிடும். இப்படிப்பட்ட அம்மாவிடம் எதைச்சொல்வது. சில நேரம் அம்மா மீதே சாந்திக்கு கோபம் பற்றிக்கொண்டு

வரும். அதே நேரம் பாவம் அம்மாதான் என்ன செய்வா. இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களாலே வளர்க்கப்பட்டவள் ஆச்சே என்று பரிதாபமும் வரும்.

அல்லியின் போர் இன்றும் முடியவில்லை. திரும்பவும் கூத்தின்பால் தனது கவனத்தைத் திருப்புகிறாள் சாந்தி. எவ்வளவு தைரியமாக அல்லி போரிடுகின்றாள். பழைய கதைகளைச் சொல்லி பெண்களை அடக்குபவர்களுக்கு ஏன் இந்தக்கதை தெரியாதா? அல்லது வேண்டும் என்றே மறைக்கின்றார்களா? “அல்லி போல் வீரமாய் போரிடு” என்றும் சொல்லியிருக்கலாம் தானே. ஏன் இப்படி

சிந்தனை திடீரென கலையும்படியாக கேற்றை யாரோ திறக்கும் சத்தம் கேட்கின்றது. உன்னிப்பாக காதைக்கொடுத்து கேட்டவள் தனது கணவன்தான் என்பதை உலகிக்க நீண்டநேரம் எடுக்கவில்லை. “திருவிழா விற்கு போக நேரத்தோடு வருவேன்” என உறுதிமொழி கொடுத்த கணவன் வருகைதந்து கொண்டிருக்கிறான். விளக்கை எடுத்துக்கொண்டு கதவைத் திறந்து விடுகிறாள்.

“என்னடி நீ இன்னும் வெளிக்கிட வில்லையா? ... கெதியா வெளிக்கிடு . . . கோயிலுக்குப் போய் சாமி கும்பிடனும். . . அப்போதான் நமது கஸ்ரங்கள் போகும். . .” என என்னன்னவோ போதையில் உளறுகிறான். எடுத்து வைத்த சாப்பாட்டையும் சாப்பிடாமலே இருந்த இடத்தில் அப்படியே படுத்துவிடுகிறான். சில நிமிடங்களில் வந்த குறட்டை ஒலி அவன் நித்திரையாகி விட்டான் என்பதை உணர்த்துகின்றது. சாந்திக்கு இது பெரியவிடயமாகத் தெரியவில்லை. இது வழமையான காரியம் என்பதால் அவளும் அலட்டிக்கொள்ளாமல் விளக்கை அணைத்துவிட்டு வழமைபோல் படுத்துத் தூங்குகின்றாள்.

ப. பரமேஸ்வரி

அம்மாக்கு வேலை இல்லை ...?

இது பிள்ளைகளின் பதில்கள்

உன் அப்பா என்ன செய்கிறார்?

அப்பா ரீச்சரா வேலை பாக்காரு, என்னோட அப்பா வயல் செய்யிரார் . . . , என்ர அப்பா கச்சேரியில வேல பாக்கார் . . . , என்ர அப்பா மரக்கறி யாவாரம் பன்றாரு.

சரி, உங்க அம்மா என்ன செய்கிறார்?

ம். . . அம்மா வீட்டில இருக்கா. என்ர அம்மாவும் வீட்டில சும்மாதான் இருக்கா. எங்களக் கவனிக்க ஒருத்தரும் இல்லாததால என்ர அம்மாவ வேலைய விச்ச சொல்லித்தார் அப்பா. இப்ப வீட்டிலதான் அம்மா இருக்கா.

வானொலியில் . . . தொலைபேசி உரையாடல்

ஹலோ வணக்கம் . . . யார் பேசிறீங்க.

நான் சிவப்பிரசாகம் கிறிஜா பேசறன்.

ஆ . . . கிறிஜா நீங்க வேலபாக்கிறீங்களா?

இல்ல ... இல்ல ... நான் "ஹவுஸ் வைவ்" ஆக இருக்கன்.

சமையல் வேலையெல்லாம் முடிஞ்சதா?

ஓம் ... ஓம்... இப்பத்தான் கணவருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் கால சாப்பாட்ட முடிச்சி கொடுத்து அனுப்பினன். இனி பகல் சமயலுக்கு ஆயத்தம் பண்ணனும்.

ஹலோ யார் பேசிறீங்க?

நான் பாக்கியநாதன் பேசறன்.

பாக்கியநாதன், உங்கள உங்க குடும்பத்த பத்தி சொல்லுங்களன்.

நான் ஒரு கடயில வேலை பாக்கிறன். எனக்கு 6 வயசில ஒரு குழந்தை யும் 3 வயசில ஒரு ஆண் குழந்தையும் இருக்காங்க. என் மனைவி பெயர் தேவி.

உங்க மனைவி வேல பாக்கிறாங்களா?

இல்ல இல்ல ... வீட்டையும் பிள்ளைகளையும் கவனிச்சித்து அவ சும்மாதான் இருக்கா.

வீட்டில இருக்கும் பெண்கள் சும்மாதான் இருக்கிறார்களா? சும்மா இருத்தவின் அர்த்தம் யாது?

அதிக வேதனை தரும் விடயம் யாதெனில், இன்னும் பெண்களே தங்கள் வேலைகளை, அதன் பெறுமதியை, உணராதது ஆகும்.

சமைத்தல், குழந்தை வளர்ப்பு, பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தல், வீட்டைச் சுத்தமாய் வைத்திருத்தல், வீட்டு அங்கத்தவர்களின் உடைகளை கழுவுதல், தைத்தல், வீட்டுத்தோட்டம் போடல், மரஞ் செடி கொடிகளுக்கு தண்ணீர் ஊற்றல், விருந்தினரை உபசரித்தல், கோழி வளர்த்தல். வீட்டில் சும்மா இருக்கும் பெண்களால் எப்படி இவ்வேலைகளைச் செய்ய முடியும்?

உணரப்படாமல் இருக்கும் பெண்களின் வேலைகளை அதன் கமையை, அதற்கான பெறுமதியை சகல பெண், ஆண், பிள்ளைகள் தொடங்கி ஊடகங்கள் வரை உணர வேண்டும். இதை உணர்த்துமுகமாக எமது கலாசார குழு சகோதரி விஜிகலாவினால் எழுதிப் பாடப்பட்ட பாடலொன்றை தருகின்றோம்.

பாடல்

சின்னப்பெண்ணாய் இருக்கும்போது உலகம் புரியல்ல
எனக்கு எதுவும் தெரியல்ல
பெண்கள் படும் வேதனைகள் அறியமுடியல்ல
அப்போது அறியமுடியல்ல

அம்மா வீட்டில் இருக்கும்போது
சும்மா இருக்கல்ல - என் அம்மா வீட்டில் இருக்கும்போது
சும்மா இருக்கல்ல
கண்ணுக்குள்ள வைத்து எல்லாரையும் வளர்ப்பா
உணவும் செய்து கொடுப்பா
படிப்பும் சொல்லிக்கொடுப்பா
அம்மா செய்யும் வேலைக்கோ பெறுமதி இல்ல - ஆனா
அம்மா யாரும் வீட்டில் சும்மா இருக்கல்ல - இது
சின்னப்பெண்ணாய் இருக்கும்போது எமக்குத்தெரியல்ல
இது எமக்குத் தெரியல்ல
பெண்கள் படும் வேதனைகள் அறியமுடியல்ல
அப்போது அறியமுடியல்ல

நம்நாட்டிற்கு வருமானம் பெண்களாலதான்
அபிவிருத்தி அதிகரிப்பதும் பெண்களாலதான் (நம்நாட்)
தோட்டத்தொழிலாளியும் பெண்கள் எல்லாம் உழைப்பதும்
ஆடைத்தொழிற்சாலையில் அதிகபெண்கள் உழைப்பதும்
அவர்கள் படும் துன்பத்திற்கு அளவேயில்ல - ஆனா
உழைப்பிற்கேற்ற கூலியும் கிடைப்பதும் இல்ல - இது
சின்னப்பெண்ணாய் இருக்கும் போது எமக்குத்தெரியல்ல ...

தம் அறிவினாலே உணர்ந்த பெண்கள்
எத்தனைபேருதான் - (நம் அறி...)
உறுதிகொண்ட பெண்களும்

உயர்ந்து நிற்கும் பெண்களும்
சிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பெண்களும்
இதை எல்லோருமே அறிந்து கொண்டபோதிலும்
இன்னும் பெண்களையே அடக்கி வைப்பதும் ஏனோ - இது
சின்னப்பெண்ணாய் இருக்கும்போது
எமக்குத் தெரியல்ல - இது
எமக்குத் தெரியல்ல
பெண்கள் படும் வேதனைகள் அறியமுடியல்ல
அப்போது அறியமுடியல்ல

சின்னப்பெண்ணாய் இருக்கும்போது
உலகம் தெரியல்ல
எனக்கு எதுவும் புரியல்ல
பெண்கள் படும் வேதனைகள் அறியமுடியல்ல
அப்போது அறியமுடியல்ல

புவனேந்திரன் விஜிகலா

“காற்றில் கால் பதித்த - ஜமுனா சர்வாநந்தா”

ஒரு அஞ்சலிக்குறிய்ப்பு.

தளக்கென்று ஒரு தனிப்பாணி, ரசிநர் கூட்டம் கொஞ்சம், கொஞ்சம் ஆங்கிலக் கலப்பு, தங்கள் துறையில் நிரந்தர அடையாளம் தேடும் அவசரம், அதனை விளம்பரமாக்கும் வேகம், என இன்றைய ஒலிபரப்பு கலாசார அவசரத்தில், மிக இயல்பாகப் பேசி, மிக இயல்பாக எழுதி, மிக இயல்பாக இருந்து, தன் இயல்பையே மற்றவர்கள் அவரின் பாணியாக “குறிப்பிடும் அளவிற்கு”, கருதும் அளவிற்கு ஒலிபரப்புத் துறையில் பிரகாசித்தவர் அமரர் ஜமுனா அவர்கள்.

அதிக ஆர்ப்பாட்டங்களமின்றி, மிகச் செறிவான வெளிப்பாடுகளுமின்றி, ஒரு நடுத்தர ஒலிபரப்பாளராக இயங்கிய போதும், தனது தேடலால், வாழ்க்கை அனுபவங்களால், ஒலிபரப்புத் துறையின் நுட்பங்களை அறிந்து கொண்டதால், தன்னையும் ஒரு “சிறந்த” அல்லது குறிப்பிடத்தக்க ஒலிபரப்பாளராக மாற்றிக் காட்டியர் ஜமுனா.

ஜமுனா அவர்களின் மறைவின் பின் அவருக்குரிய அஞ்சலிக்குறிய்ப்புக்களும், அனுதாப வெளிப்பாடுகளும் வானலையிலும், பத்திரிகையிலும் ஒலிபரப்பாகின. வெளிவந்தன. எல்லாத் தகவல்களும் ஜமுனாவை ஒரு சிறந்த ஒலிபரப்பாளர் என்றே உறுதி செய்தபோதிலும் எல்லோரும் இறதி விடயமாக குறிப்பிட்ட ஒரு விடயம் ஜமுனா தனது துறையிலுள்ள அனைவரோடும் மிகுந்த பாசத்தோடு, உரிமை எடுத்துப்பழகினார் என்பது. உண்மையில் அது ஜமுனா பற்றிய மிகச் சிறந்த கணிப்பே எனலாம். அதே வேளை பெண்கள் தொடர்பான மேம்பாட்டு கருத்தும் அதுவே. வன்முறையை அதனையொத்த எந்த செயல்களையும் உள்ளும், புறமும் ஆதரிக்காதவர்கள் பெண்கள்.

ஜமுனா பெண்களுக்குரிய பல நிகழ்ச்சிகளை இரு சேவையிலும் தொகுத்தும், தயாரித்துமளித்தவர். பெண்ணியச் சிந்தனைகளை “குடும்ப” அமைப்புக்குள் நின்று ஆதரித்ததோடு அதுசார்ந்த படைப்புக்களை, ஆக்கங்களை தனது நிகழ்ச்சிகளில் ஒலிபரப்பவும் செய்தார்.

நிகழ்ச்சித்தயாரிப்பு, தொகுத்தளிப்பு, செய்தி வாசிப்பு, எழுத்து, நாடக

நடிகை, என ஒலிபரப்புத்துறையில் பல முகங்களில் திறமையை வெளிப்படுத்தியவர் ஜமுனா. தனது எழுத்தாற்றலை முதலாக கொண்டே ஒலிபரப்புத்துறையில் இடம்பிடித்தவர்.

நாடகங்களில் வெறும் நடிகையாக அன்றி, பிரதேச வழக்குச் சொற்களில் வெகு லாவகமாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலும், அதேவேளை நேயர்கடிதம், உரைச்சித்திரம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கும் தனித்த வரவேற்பும் தனித்தன்மையும் ஏற்படும் அளவிற்கு குரல்வளத்தை பொருத்தமான முறையில் பயன்படுத்தியவர் ஜமுனா.

தான் தொகுத்தளித்த, தயாரித்தளித்த எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் பெண்களை எழுதத் தூண்டி, படைப்புக்களை வரவேற்று குறைநிறைகள் களைந்து நிகழ்ச்சியை தரப்படுத்திக்கொண்டு வளரும் படைப்பாளிகளுக்கு களமும் தந்தார். கவிதைகளை உயிரூட்டிப் படிப்பதில் அவருக்கு நிகர் அவராகவே இருந்து, இன்றுவரை அவ்விடத்தை எவராலும் நிர்ப்ப முடியாத அளவிற்கு விட்டுச்சென்றவர் ஜமுனா. இன்று ஒலிபரப்புத்துறையில் மிகச் சிறந்த ஆற்றல் கொண்டவர்கள் இருந்தும் “கவிதை நிகழ்ச்சிகள்” ஒலிபரப்பாகும் போது கவிதைகள் தன்மையறிந்து அதனைப் படிக்கும் ஆற்றலில் ஒருசிலரைத் தவிர எனையோர் அதனை பெரிதுபடுத்தாத விடயமாகவே கருதி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு பல ஆற்றல்களோடும், நேயர்களின் எல்லையற்ற நேசிப்பிற்கும், ஆதரவிற்கும் உரியவராக இருந்து நம்பிக்கை தந்த சகோதரி ஜமுனா அவர்கள் இன்று எம்மிடமில்லை. சிறிதுகாலம் வானலையில் அவர் குரல் ஒலிக்காதது கண்டு விசாரித்தபோது உடல்நலக் குறையென்று அறிவிக்கப்பட்டது. மீண்டும் வருவார் எனக் காத்திருந்த வேளை வரமுடியாத பாதையில் அவர் பயணப்பட்ட செய்தி வந்தது. நோயுற்று உடல் குலைந்து மறைந்துவிட்ட போதும் அவர் வானொலிக்கு அறிமுகமான எழுபதாமாண்டினைப் போல் எம்மிடம் என்றும் மறையாது அறிமுகமாகிக் கொண்டே இருப்பார்.

அவரின் இழப்பில் அந்தத்துயரில் என்றும் நாம் பங்குடையவர்கள். அவரின் ஆத்மா சாந்தியடையட்டும்.

நாராயணர்

அடிமையில்கலை

பெண்ணே
காலத்தின் கோலத்தால்
கைதியாகிப் போன
நாட்களை . . .
மறந்துவிடு.

அடுப்படியில் - நீ
அநாதையாய்
இருந்த
காலத்தை
மறந்துவிடு.

நீயும்
ஆணைப்போல்
சராசரிப்
பெண் என்பதை
நீ அடிக்கடி
ஏன் மறந்துவிடுகிறாய்

பத்திரிகைகளில்
பக்கம் பக்கமாய்
பாலியல் வன்முறைகள்
அலங்கோலப்படுத்தப்பட்ட
உன் ஆடைகள்

உறங்கும் பெண்ணே
விழித்தெழு
உன்னுடைய
அடிமைத்தனத்தை
அடியோடு
அழித்துவிடு.

குமுதினி தங்கராஜா.

பெண்களை வன்முறைக்குட்படுத்தாத சமூகம்

உலக வரலாற்றினை எப்பக்கம் புரட்டினாலும் வன்போக்கு நடத்தை செயல் உருவம் கண்டு, உலகின் முக்கால் வாசிப்பகுதி இதனோடு தொடர் பறும் வகையில் சாதாரண நிகழ்வாக மாறிவிட்டதனால், மனிதன் என்ற உயிரினம் தனது இனத்தையே அழிக்கின்ற வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவனாக, வன்முறை போக்குடைய உயிரினத்தைச் சார்ந்தவனாக உள்ளதால், இது பிறவியிலே உள்ளதா? எவ்வாறு திருத்தப்படுகின்றது?, அதிகரிப்பதும் குறைப் பதும் எவ்வாறு? என பல கேள்விகள் சமூக உளவியலாளர் மத்தியில் எழுந் திருப்பது கவனத்திற்குரியதே. வன்முறையானது பல பரிமானங்களில் அர்த் தம் கொள்ளப்படுவதால் வரைவிலக்கணம் கூறமுடியாமல் இருக்கின்றது. பொதுவாக மற்றவனுக்கு துன்பத்தை பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கை யை வன்போக்கு என ஒருவாறு சொல்லலாம்.

இது இயல்புக்கமானதா? என்பதில் உளவியலாளர்கள், உடற் கூற்றியலாளர்கள், சமூக உளவியலாளர்கள் உடன்படாது, இது கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றதே ஒழிய இயல்புக்கமல்ல என்கின்றனர். இதன்வழி அமைந்த இதன் விளைவுகள் உலகிலே பெரும்பதிவுகளை ஏற்படுத்தி யுள்ளது. எனவே வன்முறைக்குட்படுத்தாத சமூகம் இல்லை என்று கூறுமள விற்கு உலக வன்முறைச்சம்பவங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இவற்றில் அண் மைக்காலமாக பெண்களது அவலங்களின் குரல்கள், வன்முறைக்குட்ப டுத்தாத சமூகம் எதுவுமே இல்லையா? என்ற கேள்வியே எம்மவர்கள் மத்தியில் எழுகின்றது. இல்லையேதான், வெளியாந்தரமாக இல்லை என்ற நிலையினை புலப்படுத்தினும், உள்ளாந்தரமாக பெண்களை அடக்குதல், ஓடுக்குதல் என நீளும் தொடர்கதைகள் வன்முறைகளையே இனங்காட்டி உலகம் முழுவதும் தீராத நோயாக வளர்ந்துள்ளதே, இந்த வேளையில் பெண்கள் வன்முறைக்குட்படுத்தாத சமூகம் நோக்கி விடுதலைக்கான பயணத்துடன் பெண்ணியச் சிந்தனைகளை சுமந்தவண்ணம் விரைகின் றனர். சாத்தியமாகுமா? கேள்வியாகவே உள்ளது. காரணம் உலகவன் முறைகள் இதற்கு பதில்தர தடைபோடுகின்றது. இது சார்ந்த உலக நடப்பு களின்வழி விளக்குவோம்.

ஆணாதிக்கத்தினால் அன்று தொட்டு பெண்கள் வன்முறைக்கு

உட்படுத்தப்பட்டு வருவது கண்கூடு. ஆண் வன்முறைகளை நாகரிகமாக்குவதற்கு ஒருவகையில் பெண்ணேதான் காரணம் என்று பலரும் நியாயம் பேசுகிறார்கள். ஏனெனில் பெண் கலாச்சாரப் பண்பாட்டை மீறிவிட்டாள். முக்கியமாக உடை, கூந்தல் அலங்காரங்கள் ஆண்களை அழைப்பதற்காக இருக்கின்றன என குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை என்பது அவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்விலோ பொது வாழ்விலோ உடல் ரீதியாகவோ, உளரீதியாகவோ காயப்படுத்தும் பால் அடிப்படையிலான வன்செயல். பலவந்தமாகவோ அல்லது எதேச்சையாகவோ அவர்களுக்கு சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கும் செயற்பாடுகளும் உள்ளடங்கும். இருபாலாருக்குமிடையே நிலவும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் கலாச்சார சமத்துவமின்மையின் விளைவு எனலாம். இன்று உலகெங்கும் பாலியல் வன்முறையே பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளில் முதலிடம் பெறுவது உலகின் பாலியல் வன்முறைச் சம்பவங்கள் வெளிப்படுத்தும். பெண்ணை விளம்பர, போகப்பொருளாக வைத்து பல்வேறு இம்சைகள் மூலம் வன்முறைக் குட்படுத்தல், உலக சமூகங்களிடையே வெளித்தெரிவது உண்மையே.

சட்டங்கள், விரிந்த நிலையிலும் பாலியல் வல்லுறவு ஒழுக்க வியலுக்கு அப்பால் ஒருவன் முறையாக பரிணாமம் கண்டது ஆண்களுக்கும் புரிவதில்லையே. இதனால் யார் பாவம்? பெண்கள் தான்பாவம். பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை என்பதற்கு அப்பால் ஒரு அடக்குமுறை ஆயுதமாகவும், வருகிறதே ஏன்? அடக்குமுறை ஆயுதமாக கூறும்போது, பெண்கள் வீட்டில், செல்லும் வழியில், வேலைத்தளத்தில், பாடசாலையில் என நீளும் பல சமூகங்களில் வன்முறைகளை எதிர்நோக்கிய வண்ணமே இருக்கின்றார்கள் தினமும்.

தனது அதிகாரத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதாகவும், குறித்த நபரை, குடும்பத்தை, சமூகத்தை, இனத்தை பழிதீர்ப்பதாகவும், அடக்குவதாகவும் பாலியல் வல்லுறவு மலிந்துள்ளன இன்று வெளிப்படையே. நம்நாட்டில் தொடரும் பாலியல் வல்லுறவுகள், இனத்தை பழிவாங்குவதோடு மட்டுமன்றி தம் இச்சைகளை எந்த சட்டதிட்டத்திற்கும் பயப்படாமல் புரியக்கூடிய, வன்மம் அல்லது அதிகாரம் குறித்த இனம் சார்ந்த தமக்கு இருப்பதாக காட்டிக்கொள்ளுதலும் உண்டு. அடுத்து ஒழுங்கமைக்கப்படாத உணர்வு வெளிப்பாடுகள், இதுமனித சமூகத்திற்குரிய சில விழுமி யங்களை புறந்தள்ளி உணர்வு வெளிப்பட்டு மட்டும் நின்றல். இதனால்தான் வயோதிபரோ குழந்தைகளை என்ற பேதம் இல்லாது சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போது வல்லுறவில்

ஈடுபடுவதால் பெண்களை வன்முறைக்குட்படுத்தாத சமூகம் இல்லையா? என்ற கேள்வி எழும் உண்மைதான்.

இலங்கையில் இருந்து வெளிநாடு செல்லும் பணிப்பெண்கள், முகவர் தொடங்கி, வெளிநாட்டில் எஜமான் வரை பல வன்முறைகளை எதிர்நோக்குதல் தொடரும் பிரச்சினைகளில் ஒன்று. வெளிநாடுகளில் எத்தனையோ கஷ்டங்களை அனுபவித்துவிட்டு நாடுதிரும்பும் பணிப்பெண்கள், திரும்பிய பின் வீட்டிற்கு வரும்வழியில் கடத்தப்பட்டு தான் சம்பாதித்த எதையுமே தனக்கில்லாதவளாகி தன்னையும் இழந்துவிடும் நிலமை மட்டக்களப்பு மாவட்ட சமூகம் உறுதிசெய்யும். குறிப்பாக ஏறாவூர் சமூகம். இதுசார்ந்த விழிப்புணர்வுகளை, மறுவாழ்வுகளை, சட்ட நடவடிக்கைகளை மட்டக்களப்பு இளம் வாலிபர் சங்கம், மட்டக்களப்பு சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்திச் சங்கம் ஆகியன மேற்கொள்ளினும் இது தீராத நோயாக உள்ளதே ஏன்? இது இவ்வாறிருக்க வேலைத்தளத்தில் பாலியல் வல்லுறவு தொடக்கம், உரிமைகள் பதவிகள் மறுக்கப்படல் சம்பள அசமந்த நிலை, சுரண்டப்படல் என்பன மலையகப் பெண்களின் வாழ்வு சித்தரிக்கும்.

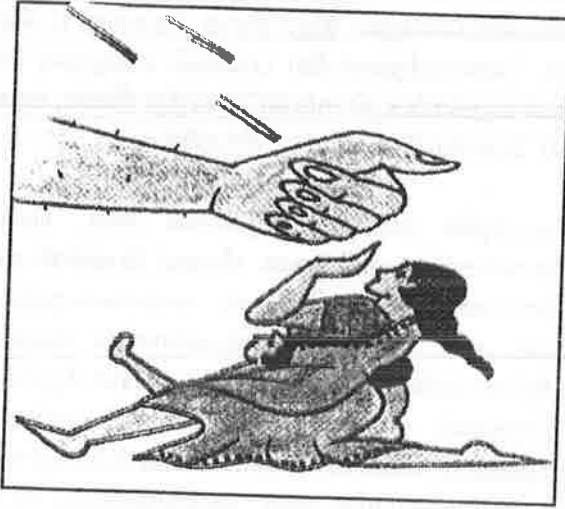
வங்காளதேசத்தில் தினமும் ஒருபெண் அசிட் கொடுமைக்கு பலியாவதாக பலதகவல்கள் கூறுகின்றன. மீளவும் பெண்வீட்டில் இருந்து பணம்வராமை, திருமணத்தை எதிர்த்தல், காதலைமறுத்தல் இவையாவற்றிற்கும் ஆயுதம் அசிட். ஆப்கானில் பெண்களின் அவலம் உலகம் அறியவில்லையா? இந்தியாவில் வருடத்தில் முப்பதாயிரம் சிறுமிகள் புதிதாக விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தல். இவற்றை நேபாளம், பங்களாதேஷ் மேலும் வலுவூட்டும். பணத்திற்காக பெண்பிள்ளைகளை விபச்சார முகவர்களுக்கு விற்றுவிடுதல் தான் என்ன? தமிழக அரசு “எம்மாநிலத்தில் விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தப்படுபவர்கள் யாரும் இல்லை” என்றாலும், பம்பாய், கல்கத்தாவில் தமிழக சிறுமிகள் உள்ளனர் எவ்வாறு? இங்குள்ளவர்கள் ஒருநாளைக்கு 2-7 வாடிக்கையாளர்களைச் சந்திக்க சமாளிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுதல் ஏன்? 8-10 வயதிற்குள் கொண்டுவரப்படும் இவர்கள் 16 வயதில் நோயாளிகளாகி விடுகின்றனர். எவ்வாறு? இது என்ன கொடுமை. ஏன் இந்த வன்முறை? வன்முறைச் சம்பவம் தான் இதற்குக் காரணம் இது கற்றுக்கொடுக்கப்படுவதால், தீராத வன்முறை கொண்ட சமூகமாக மாற்றம் கண்டுவருவது உண்மையே.

இதை தவிர்க்க பல சட்டங்கள், முன்னெடுத்தாலும் அவைபற்றிய

விழிப்புணர்வு மக்களுக்கு இல்லை. இதுகுறித்து ஆண்களும் விழிப்புணர்வாக இருப்பதோடு, பாதிக்கப்பட்டோர் நடவடிக்கை எடுக்க தயங்கக் கூடாது. விழிப்புணர்வு ஏற்படும்வரை வன்முறை இல்லா சமூகம் என்பது எட்டாய் பொருளாய்விடும்.

சன். பத்மநேசன்

யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

“அம்ரிதா ஏயம்” எனும் பெயரில் ரியாஸ் அகமட் அவர்களினால் எழுதப்பட்ட “வீலங்கு நடத்தைகள்” எனும் சிறுகதைத் தொடர்பானதாக இக்கடிதம் அமைகின்றது.

அன்புடன் ரியாஸிற்கு,

சூரியாவிலிருந்து கமலினி எழுதுகின்றேன். இன்னும் ஒரு ஜெனி எங்களிடம் வந்திருக்கிறாள். 17 வயதுக் குழந்தை. அவளின் வயிற்றில் 7மாதக் குழந்தையுடன். விடயம் வெளியுலகிற்குத் தெரிந்து போனதால், தண்டனைக்குப் பயந்து பரா (பெரியப்பா) தலைமறைவாகி விட்டார். வீணா (பெரியம்மா) பராவின் தப்பை மறைக்கப் பார்க்கிறாள். ஜெனியை கோர்ட்டு எங்களிடம் பொறுப்புத் தந்தது.

ஆனால் அவள் “அம்மா வேணும், அம்மா வேணும்” என மூன்று வயதுப் பிள்ளைபோல் அழுதாள். தவறு நடந்த வீட்டிற்குப் போகவிரும்பிய அவள் ஒரு குழந்தைதானே. இந்தக் குழந்தை உளவியலை எங்களால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. ஆனால் நாங்கள் செய்த சில முயற்சிகளால் வீணா (பெரியம்மா) ஜெனியை வந்து பார்த்துப் போக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது எங்களுடைய சட்ட உதவி நிகழ்ச்சித்திட்ட இணைப்பாளர் விஜயின் பொறுப்பில் ஜெனி உள்ளாள். அவளுக்கு நாங்கள் குழந்தைப்பேறு பார்க்கப்போகின்றோம். இது ஜெனியின் கதையின், இப்பிரச்சினையின், எளிமைப் படுத்தப்பட்ட சுருக்கம்.

இப்படி நிறைய ஜெனிகள் சமூகத்தில் இருக்கின்றனர். 16 வயதில், 9 வயதில், 8 வயதில் என. அவர்களை “குழந்தைத் தாய்மார்கள்” என அழைக்கின்றனர். அது என்ன 8 வயதுப் பிள்ளைக்கு குழந்தையா என நீங்கள் கேட்கலாம். நீங்கள் நன்கறிந்த சூழற்பிரச்சினைகளின் ஒரு சித்து விளையாட்டுத் தான் இது. புறையிலர் போன்ற வேறாமோன்கள் செலுத்தப் பட்ட உணவுப் பதார்த்தங்களை உண்பதால் பெண்கள் 8 அல்லது 9 வயதில் எல்லாம் தற்போது வயதிற்கு வருகின்றனர். அதனால் அவர்கள் பாலியல் வன்முறைக்குட்படும் போது தாயாகும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இது இலங்கை போன்ற தென்னாசிய நாடுகளில் அதிகரித்து வரும் ஒரு பிரச்சனையாகும். அதாவது குழந்தைத் தாய்மார்கள் அதிகரித்து வருகின்றனர் என இவ்விடத்தில் கூறவிரும்புகிறேனே ஒழிய பெண்களின் கெதிரான வன்முறைகள் அதிகரிக்கின்றன எனும் முடிவிற்கு வருதல் கடினம். காலம்

காலமாக பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் இருந்தாலும் அவை தற்போது பெண்கள் நிறுவனங்கள், மனித உரிமைகள், சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய பிரங்ளையின் அதிகரிப்பால் வெளித்தெரிய ஆரம்பித்திருக்கின்றன. இதைத்தான் நீங்களும் செய்கின்றீர்கள்.

உங்களுடைய “விலங்கு நடத்தைகள் . . . எனும் சிறுகதையில் குரங்குகளிற்கும் மனிதனுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை; குரங்குகள் செய்வதைத்தான் மனிதர்களும் செய்கின்றனர்; குரங்குகளிற்கிடையே எவ்வாறு இப்பிரச்சினையை அணுகுவதற்கு ஒரு உள்ளக பொறிமுறை இருக்கின்றதோ அதே போலத்தான் மனிதர்களும் ஒன்றை வைத்திருக்கின்றனர்; குரங்குகள் கொப்பை ஆட்டி குற்றம் செய்த குரங்கை விழுத்திக் கொலை செய்கின்றன. மனிதர்கள் செம்புள்ளி, கரும்புள்ளி குத்தி ரத்தம்வர ஊர்வலமாக அழைத்து வந்து தண்டனை கொடுக்கின்றனர்.

உங்களுடைய கதையும் கருவும் மற்றவர்கள் சொல்வதுபோல விளக்குவதற்கு கடினமானவையல்ல. கதை சொல்லும்விதம் நன்றாகத்தான் இருக்கின்றது. அவ்வப்போது வந்த ஒன்று, இரண்டு வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் எம்மை நோக்கிக் வைத்தாலும், பாலியல் வன்முறையைப் பற்றி இலக்கியங்கள் கதைக்கமறுக்கின்ற வேளையில் அதனைக் கருப் பொருளாக எழுதியிருக்கின்றீர்கள் வரவேற்கின்றோம். அதிலும் குடும்பத்தில் நடக்கும் தகாத உறவு சார்ந்த பாலியல் வன்முறை பற்றி கதைக்கத் துணிந்தது நல்ல விடயம் தான்.

ஆனாலும் ரியால் உங்களுடைய கதை என்னைக் குழப்பிவிட்டது. கதை சொல்லும் விதத்தில் இது என்ன குழப்பம் என்று கண்டுபிடிக்க முடியாதிருந்தது. புத்தகத்தை மூடிவைத்துவிட்டு யோசிக்கின்றேன். இரண்டு நாட்களாக யோசித்தேன். உங்கள் மேல் கோபம் வந்தது. அது என்ன கோபம் என்பதைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

மனிதரும், குரங்குகளும் நடத்தையில் ஒன்று எனும் முடிவிற்கு வந்தால் மானிட சமுதாயம் எங்கே போகும்? அப்படி மனித நடத்தையும், குரங்கு நடத்தையும் ஒன்றாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் மனிதர்கள் தன்னாற்றல் உடையவர்கள். அதாவது அநீதி நடந்தால் தண்டனை. இந்தத் தர்க்கத்திற்கு அப்பால் அவர்கள் சமத்துவமான சமூகத்தை தேட விளைகின்றவர்கள். அப்படியான சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்ப தனியாகவும் கூட்டாகவும் முயற்சி செய்கிறார்கள். செயற்பாடுடையவர்களால் உலகத்தில் அநீதிகள்

நிகழ்ந்து வந்தாலும் மனிதத்துவம் ஒரு நூலிழையில் எப்பொழுதும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். அதனூடாக மானிட சமூகத்தை அநீதிகளிலிருந்து மீட்டெடுக்கலாம் எனும் நம்பிக்கையில் நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

தண்டனை என்பது தேவைதான். மனித உரிமைவாதியாக கடுமையான தண்டனைகளை எதிர்த்தாலும் பெண்நிலைவாதியாக தண்டனைகள் மீதான தேவை பல சந்தர்ப்பங்களில் உணர்ந்துள்ளோம். ஏனெனில் குற்றம் செய்பவர்கள் குற்றமிழைக்கப்பட்டு பாதிக்கப்பட்டவரிடம் குற்றத்தைச் சுமத்தும் போக்கு சமூகங்களில் காணப்படுகின்றது. அதிலும் பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டால் போதும். பெண்தான் வலியச்ச்சரவிற்குப் போனாள் என்று முடிவுகட்டிவிடுவார்கள். பெண் அணிந்திருந்த உடை சரியில்லை என்று கதையளப்பார்கள். இவ்வாறு குற்றம் இழைக்கப்பட்டவரில் குற்றத்தைச் சுமத்தும் போக்கிற்கு எதிர்போக்கு ஒன்றை உருவாக்கி குற்றமிழைக்கப்பட்டவரின் உளவியல், சமூக அந்தஸ்து ஆகியவற்றை மீட்டுக் கொள்ள, குற்றவாளி யார் என இனம் காணப்படுவதும் தண்டனை வழங்குவதும் அவசியமாகின்றது.

ஆனால் அதற்கு அப்பால் எழும் கேள்விகள் பாதிக்கப்பட்டவரை சமூகம் எவ்வாறு நடத்துகின்றது. அவரின் பொருள்சார், சிந்தனைசார், உளவியல் சார் வாழ்க்கை நிலைமைகளில் ஏற்படும் இழப்புக்களை யார் ஈடு செய்வது? முக்கியமாக குழந்தைத்தாய்மார்கள் விடயத்தில் இப்பிரச்சினைகள் நிதர்சனமாகின்றன.

உங்களுடைய பராவின் குற்றத்தை விக்கி கண்டு கொண்டாள். ஆனால் விடயத்தை வெளியில் எடுத்துச்சொல்வது எத்தனை பாதிக்கப்பட்ட / பட்டுவரும் பெண்களிற்குச் சாத்தியமாகும். அதிலும் நிலவுகின்ற சமூக அமைப்பில் குற்றமிழைத்தவரே கூடுதலான சந்தர்ப்பங்களில் குற்றமிழைக்கப்பட்டவரின் பொருள்சார், உணர்வுசார் தேவைகளை வழங்குபவர்களாக இருந்தால் இவ்வாறு பிரச்சினைகளை பிரச்சினையாக்கும் தன்மை தென்படுமா? குறிப்பாக சிறுபெண் / தந்தை எனும் உறவு முறையை இங்கு குறிப்பிடலாம். மேலும் பெரியோிற்கு எதிராக எதையும் கதையாதே எனும் விழுமியங்களுடன் குழந்தைகளை வளர்க்கும் தென்னாசிய சமூகங்களில் 'பெரியவர்' அந்தஸ்தில் இருப்பவர் குற்றம் செய்தால் அவருக்கு எதிராக எவ்வாறு நடவடிக்கை எடுப்பது? கொப்பை ஆட்டிவிடும் சந்தர்ப்பம் எத்தனை குரங்குக்குட்டிகளிற்கு கிடைக்கின்றது.

அப்படி கொப்பை ஆட்டுவது மனித உரிமைகளிற்குச் சரிவருமா?

அடுத்தவினா

‘நடத்தை கெட்டவள்’ ‘அப்பன் பெயர் தெரியாதகுழந்தை’ போன்ற சொல்லாடல்கள் குரங்குச் சமூகத்தில் உண்டா? குற்றம் இழைக்கி... டவர் மேல் குற்றத்தைச் சுமத்துவது ஒருபுறம் இருக்க குற்றமிழைக்கப்பட்ட தன்மையிலிருந்து மீளுவதற்கான வழிகளை கையாள பெண்கள் தொடர்பான விடயங்களில் மனித சமூகம் கைக்கொள்கின்றதா? வாழ்க்கை பூராவும் குற்றம் இழைக்கப்பட்டவர் VICTIM ஆகக் கொள்ளும் போக்குத்தான் எமது சமூகங்களிற் காணப்படுகின்றது.

அது சரி ரியாஸ், நீங்கள் குரங்கு நடத்தையை அவதானிக்கும் ஒரு விலங்கியலாளராக இருக்கலாம். அதாவது “தூரநின்று” அவதானிக்கலாம். “பார்வையாளராக” இருக்கலாம். ஆனால் மனித சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை சமூக விஞ்ஞானி “தூரநின்று” அவதானிப்பவராக இருக்க முடியுமா? அவரும் ஒரு சமூக அங்கத்தவர் எனும் வகையிலும் ஆய்வாளர் எனும் வகையில் இங்கு கருப்பொருளாக எடுத்துக் கொண்ட பிரச்சினை தொடர்பாக எத்தகையை செயல்வாதத்தை முன்வைக்கப்போகின்றார் என்பதே கேள்வி. பாலியல் வன்முறையை பார்த்துக்கொண்டு ஒருவர் சும்மா இருப்பாரா? நீங்கள் பார்த்தீர்கள் எனத் தெரிந்தால் வழக்கிற்கு சாட்சியாக வரும்படி நாங்கள் கூப்பிடுவோம். நீங்கள் வருவீர்கள். ஆனால் நடைமுறையில் பலர் அவ்வாறு முன்வராததால் வழக்குகள் தோற்றுப் போய் விடுகின்றது.

வெளிநாடுகளில் இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில்

(1. பாலியல் வன்முறை, 2. வேண்டாத கருவைச் சுமத்தல்,) பெண் விரும்பும் பட்சத்தில் பாதுகாப்பான முறையில் கருக்கலைப்புச் செய்ய சட்டம் இடமளித்திருக்கின்றது. ஆனால் எங்களுடைய சட்டம் அவ்வாறான தல்ல. எமது விழுமியங்கள் (மேலானவை எனக் கருதப்படுபவை) அதற்கு இடமளிப்பதில்லை. முழுப்பொறுப்பையும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களிடமே விட்டுவிடுகின்றது. இதற்கான சட்டமாற்றம் தொடர்பான போராட்டத்தில் நாங்கள் இறங்க வேண்டியுள்ளது.

பாலியல் வன்முறை பற்றி பேசாத இலக்கியத்தில் பேசும் ஒரு இலக்கியத்தை நீங்கள் தந்துள்ளீர்கள். பேசவேண்டும் பேசுவதாலேயே பல பிரச்சி

னைகள் தீரும் என நாமும் நம்புகின்றோம். அந்த வகையில் நீங்கள் வெற்றியடைகிறீர்கள். நம்முடைய ரியாஸ் எங்கள் பிரச்சினைகளை அறிந்துள்ளார். அது தொடர்பாய் இலக்கியம் படைக்கிறார் என நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

ஆனால் விஜி போன்ற ஒரு செயற்பாட்டாளரின் நிலை நின்று நோக்கும் போது உங்களுடைய கதை வீழ்ந்து போகின்றது. பத்தாமல் போய் விடுகின்றது. அட நம்மட ரியாஸ் பெண்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக இந்தளவு தான் தெரிந்துவைத்திருக்கின்றார் என்று சலிப்பு ஏற்படுகின்றது. ஐயையோ இதனால் என்ன விளைவுகள் ஏற்படுமோ என ஆதங்கம் ஏற்படுகின்றது. கோபமும் வருகின்றது. மேற்கூறிய பலபரிமானங்களின் அடிப்படையில் இனிவரும் உங்கள் கதைகள் விஜியின் அல்லாடல்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும் எனும் அவாவில் இக்கடிதத்தை எழுதுகின்றேன்.

மனித சமூகம் அநீதிகள் நிறைந்ததாயினும் அதனைச்சீர் செய்ய விரும்பும் பல நல்ல மனிதர்களின் (ஆண்களும், பெண்களும்) தொடர் செயற்பாடுகளால் இயங்கி வருகின்றது. அதனால் மனித ஆற்றல் உன்னதமானது. அத்தகையதான குரங்கு நடத்தைகளும், குரங்குகளிடையே இருக்கின்றனவா எனத்தேடி உங்கள் ஆய்வுப் பணிகளை தொடரவும் நமக்கு கதைகளைத் தரவும் வாழ்த்துக்கள்.

இப்படிக்கு
நட்புடன்
கமலினி.
ஏப்ரல் 2002.

வாசகர்களுடன். . .

சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்,
20, டயஸ் லேன்,
மட்டக்களப்பு.

தோட்ட கிராமிய கல்வி
அபிவிருத்தி நிறுவனம்.

அன்புடையீர்,

நாம் பெருந்தோட்ட மக்கள் மத்தியில் பணியாற்றும் ஒரு அரச சார்பற்ற நிறுவனமாவோம். பெருந்தோட்ட மக்கள் மத்தியில் நாம் ஆற்றிவரும் பணிகள் தொடர்பாக பத்திரிகையில் வெளிவரும் கட்டுரைகள் செய்திகள் மூலம் அறிந்திருப்பீர்கள் என எண்ணுகிறோம். நமது பணிகள் பெண்கள் அபிவிருத்தி தொடர்பாகவும் நடைபெறுகின்றன. பெருந்தோட்ட பெண்கள் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளனர் என்பது இரகசியமல்ல.

தங்களது பெண் சஞ்சிகையை அண்மையில் பார்வையிட நேர்ந்தது, மிகவும் தரமுள்ள இந்த சஞ்சிகை எமது பணிகளுக்கு பெரிதும் உதவும் என நம்புகிறோம். எமக்கு பெண் சஞ்சிகையின் கடந்தகால பிரதி களை அனுப்பி உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம். மேலும் இவ்வாண்டுக்கும் அடுத்த ஆண்டுக்குமான சந்தா ரூபாய் 300க்கான காசுக்கட்டளையை இத்துடன் அனுப்புகிறோம்.

நன்றி.

01.04.2002.

ஆசிரியர் அவர்கட்கு,

இனிய புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்

உங்கள் முயற்சியினால் வெளிவருகின்ற “பெண்” சஞ்சிகை உண்மையில் சமூகத்திற்குத் தேவையான ஒன்று. பெண்ணியல் வாதிகளால் படைக்கப்படுகின்ற ஆக்கங்கள் அருமையிலும் அருமை. பெண் சஞ்சிகை யாழ் மண்ணில் வரவேற்கப்படுவதை நினைத்து மிகவும் மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன். உங்கள் பணி சிறக்க கல்லூரிச் சமூகம் வாழ்த்துகிறது.

வ. சசிகுமார்

2ம் வருடம்,

யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்,
20, டயஸ் லேன்,
மட்டக்களப்பு.

தாருல் ஹிக்மா இஸ்லாமிய
நூலகம்

வணக்கம்,

மேற்படி தங்களின் சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையமானது இலங்கை வாழ் பெண்களின் உரிமைகள் மற்றும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள், இன்னல்கள், பிரச்சினைகள் பற்றி பேசி கலைந்துரையாடி ஆராய்ச்சி செய்து மற்றும் எழுத்து, பேச்சு வடிவிலாகவும் அதன் பணியை செவ்வனே செய்து வருகின்றது என்பது உண்மையானது எல்லோராலும் பாராட்டத்தக்க ஒரு விடயமாகும். தங்களின் இவ்வாறான பணி தொடர்ந்தும் சிறப்புற வெற்றியளிக்க எமது நல்லாசிகள் என்றுமே உங்களுக்கு உரித்தாகுக.

மேலும் தங்களின் நிலையத்தினால் வெளியிடக்கூடிய பல பெண்கள் சஞ்சிகை மற்றும் செய்திமடல் அத்துடன் ஏனைய இதழ்களும் நாம் பெற்று விடுகின்றோம். தாங்கள் சிரமம்பாராது எமக்கு அனுப்பி வைக்கும் இவ்விதழ்களுக்கு நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். உண்மையில், தங்களின் இவ்வாறான முயற்சிகளினால் இலங்கை வாழ் பெண்களின் குறிப்பாக தமிழ் பேசும் பெண்களின் உரிமைகள் மற்றும் அவர்களின் தேவைகள் வென்றெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதே எமது நோக்கமும் ஆகும்.

ஆசிரியர்,
“பெண்”

அன்புடையீர்,

பெண்களுக்கென்று ஓர் இலக்கிய இதழ் இணைய யுகத்திலும் தோன்றவில்லையே என்று வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த எம்போன்றோருக்கு “பெண்” இதழை புதிய தொனி நூலகப்பகுதியில் வாசிக்க கிடைத்த போது, அது பெரும் ஆலமரம் நிழலாக இளைப்பாறுதல் தந்தது.

பெண் உரிமைகள், போராட்டங்கள் இரண்டுமே புறக்கணிக்கப்படுகின்ற நிலை வேகமாக நடைபெற்று வரும் அவலச் சூழலில் ‘பெண்’ போன்ற இதழ்கள் ஓரளவாவது அந்நிலை நீக்கிட உதவும் என்பது உறுதி.

பெண்ணியப் பார்வை, சமூக அவலங்கள் என்பன போன்ற பல கருத்துக்களை பாடுபொருளாகக் கொண்ட கணதியான பத்திகளை பெண்ணில் தரிசிக்க முடிகிறது. அழகிய வண்ண அட்டைப்படம், வெண்ணிறத்தாள் வாசிக்கத் தூண்டுகிறது. பெண்கள் பற்றிய சமூக ஆய்வுகள் வரவேற்கத்தக்கது. பெண் அதன் உண்மையகத் தன்மையை பேணிக்கொள்வது அவசியம். பெண் எழுத்தாளர்கள் பல பிரதேசங்களிலும் சிதறிக்கிடக்கின்றனர். இவர்களுக்கு சென்ற காலங்களை விட அண்மைக்காலமாக சமூக அங்கீகாரமும் கிடைத்திருக்கிறது. இச்சாதக நிலையைப் பயன்படுத்தி “பெண்” பெண் எழுத்தாளர்களை அமைப்பு ரீதியில் ஒருங்கமைப்பது பயனுள்ளதாய் அமையுமென நினைக்கின்றேன்.

நன்றி

வாழைச்சேனை
நிஸ்பா - ரிஸ்

வருடாந்த சந்தா - பெண்

ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா,

அவுஸ்திரேலியா

இந்தியா

இலங்கை

US \$ 5

ரூபா 300.00

ரூபா 100.00

சந்தா விண்ணப்பம் 2000.....

பெண் சஞ்சீனகக்கு சந்தா அனுப்பியுள்ளீன்

பெயர் :
விலாசம் :
திகதி :

இத்துடன் காசோலை / மணி ஓடர் சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தின் பேரில் அனுப்பி வைக்கிறேன்.

சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்

இல: 20, டயஸ் வீதி,

மட்டக்களப்பு,

இலங்கை.

Suriya Women's Development Centre,

No : 20, Dias Lane,

Batticaloa.

Sri Lanka.

உலகம்

எத்தனை பெரியது

அங்கு

சிறுவண்ணத்துப் பூச்சிகளாக

ஆயிரமாயிரம் அசைவுகளுடன்

மனிதன்

முதிர்ந்த வளர்ச்சியில்

சிறகடிக்க விரும்பும்

வண்ணத்துப் பூச்சி

எதிரியின் வலைக்குள்

பரந்த வெளியில்

நானும் சிறு

வண்ணத்துப்பூச்சியாக

எத்தனை மகிழ்வுடன்

சிறகடிப்பதாக

தீடினேன்

வலிய காற்று

எங்கோ சிறு முலையில்

சிறகுடைந்து

பறக்கத்தான் முடியவில்லை

இமை அசைகின்றது

கிருஷ்ணாந்தி ரட்ணராஜா.

ISSN -1391 - 6122

St. Joseph's Catholic Press, Batticaloa.

crooschristy@cp